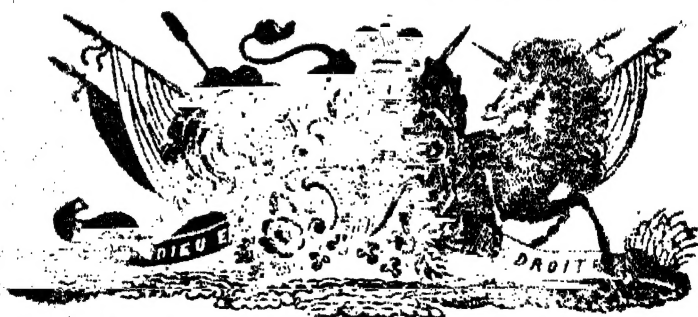

શ્રી હિંમત હયો અડધા સામુ પાછુ ન જુવો
લશોતો ખુશી થશે નહીલેશે તે પછી પસતાસો

ૐ નવીન ! નવીન ! ૐ

શહેરમાં ગવાતા ગરબા સંગ્રહ.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર
માસ્તર દાલીદાશ ભગવાનદાશ

મુદ્રત. “ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
ગંગારામ આત્મારામ પંડીતે છાપ્યા
સવંત ૧૯૫૧ રાત્રે ૧૯૯૪

કોમલ ટ આના

નવીન નવીન નવીન

રશીક.

શેહેરમાં ગવાતા

ગરબાસંગ્રહ

નળ રાજનો ગરબો.

ગરબી બરાનપોરી.

કે નળ રાજનું આખ્યાન ॥ તમે ધરી લોને ધ્યાન ॥ હમયંતી
શેવંબળ કહું તુંજને કે નૈસદ દેશનો નળરાય તેતો મરગ્યા ર-
મવા જાય ॥ ત્યાંથી લાગ્યો જનાવર એક હંસને ॥ હંસ કેહવા
લાગ્યો વાત ॥ રાજ નવની સંધાયા ॥ મને મુકીદો મહારાજ ॥ મારી
નારી રૂએ શું કહું તુંજને ॥ સો પુત્રની છે માત ॥ તેને મળી આઝી
આજ આયુ વચન છોડી દીધો હંસને ॥ હંસ ઉડયો ઉડયો જાય ॥
એની નારીની પાસ ॥ ત્રણ દીવશમાં આવ્યો રાજ કને.

સાખી.

રાજ હંસ ધર લાવ્યા ॥ તેને હૈડે હરખ ન માયે
હંસ વાહન બ્રમાતણું તેને ના તે દેમ કહેવાયે.
વચન આપું આપો આપરાજ પુછે હંસને વાત તમેક્યા લાવોની

(૨)

સોધીને હંસ ઉડ્યો ઉડ્યો જાયે ॥ સોધ્યા સ્વર્ગ પાતાલ ॥ સાંધી
ઉડ્યો કુંડળપુર નગરીમાં કુંડળપુરનો છે રાય ॥ રાજા બીમક
કહેવાયે ॥ તેની પુત્રી કુંવારી એક દમયંતી ॥ તે તો કુંવારી કહે
વાય જોવા રહેછે વાડીમાં ॥ હંસ જઈને ખેડો ઝાડવનર
કરે નળના વખાણુ ॥ થયું કન્યાને જાણુ ॥ જીવો કાણુ ખોલેછે
નર વાડીમાં.

સાખી.

દમયંતીએ દાસીને કહ્યું ॥ જીવો કાણુ ખોલેછે વાડી માંહે એવા
નર તે કાણુ છે ॥ વળી કેમ કરીને આજખાય ॥ દાસી ફરતી ફરતી
આવી ॥ હંસ ખેડો નીચી ડાલી ॥ વહાલો હાથે કરીને પકડાઈ
ગયો ॥ નારીએ સાંધ્યો રૂઢીઆ સાથ ॥ પછી પુછી નળની
વાત ॥ એવા નળ કુંવારા કેમ રહયા ॥
હંસ કહેવા લાગ્યો વાત ॥ રાણી દમયંતી સાથ ॥ તેના તેજ
ચક્રારે રવી જાંખોયયો ॥ નારીનું વચન લઈ હંસ ઉડ્યો છે
તહી પાછો ફરીને નૈસદ દેસ ગયો.

સાખી

રાજા બીમકની પુત્રી તેની પતળી સરખા કાચ
તણુ જીવનમાં ફરી વળ્યો ॥ એવી કન્યાની નહીં જાત
તેના તેજ તણા નહીં પાર ॥ તમે સું કરો વીચાર ॥ જઈ પરા
જ્ઞાની કન્યા દમયંતી ॥ નારદમુની જે કહેવાય તે તો દેવ સરગમાં જ
ય તેને કહયા સમાચાર જઈ ઇંદ્રને અગ્ની વાયુ વરુણ સાથે
જમ રાજા જાયે તેણે કાષ્ઠા ચરિત રાયે છળવાને પાંચે બ્રામણુ

(૩)

થઈ આવ્યા ગયા નગરાજ પાસે હમને પરણાવો એક કન્યા ને

સાખી

પ એ મંડપમાં ગયા પાંચે નળનું ૩૫

આત્રી હતી વરમાળા રોપવા તે ગમ્મછે પાછી ફરી

પુત્રી પુછે પીતાને વાત ॥ પુત્રી પુછે પીતાને વાત ॥ માળા કે
ને આરોપું ॥ અહીં આવ્યા છે પાંચે નળ બનીને ॥ નારી ફરતી
ફરતી આવી ॥ વરમાળા આરોપી નળ રાગને ॥ એકે એકને
દીધા શ્રાપ ॥ રીંછ, રોઝ, વાધ વાંદર બન્યા ॥ તે તો દેવ સભ
માં ગયાં એતો એસીયાળા થયા ॥ ધરતી નારીઓ મેહેણા દે છે
ધણાં એમ કહેછે ખુસાવદાસ સાચાસ જગજીવન ॥ એ તો કલ
જુગ વાળ્યો નળ રાગને.

૧ શકલશા વણીકનો ગરબો.

(ગરાનપોરી રાગ)

પ્રથમ આપો તમે ધ્યાન ॥ પછી શુભુજે દહને કાન ॥
આ ગરબાનું છે માન ॥ એમ વાણી વડું ॥ ૧ ॥ શકલશા
વણીક મોટો શેડ ॥ તેને હરીતા ઉપર હેત ॥ નિત્ય સાધુ જમાંડે
એક ॥ પછી બોજન કરે ॥ ૨ ॥ જોહની ચંદ્રાવતી નારી ॥ સ્વામી
જાણે દેવ મોરારી અતિ બકતિ કરેછે સારી ॥ ખરા દીલ થકી
॥ ૩ ॥ ત્યારે પ્રભુને ચીંતા થઈ ॥ તે તો બહાં આકીન બધ
તેનું શત મેલાવું જઈ ॥ એતો શું રે કરે.

(૪)

સાખી

શ્રી હરી કીરપા કરી સાધુ ન જડે એક;

નગર બધું ફરી વળ્યો. થાક્યા શેઠાણીને શેઠ.

એવી રીતે એવી રીતે, અની હારે એવી રીતે, મનમાં
થયાકે નીરાશ મને અપવાસ થયાછે સાત, લગ્નના રાખએ દીના
નાથ એવી સ્તુતી કરે ॥ ૧ ॥ ત્યારે પ્રભુને ચીંતા થઈ તેતો
એઠા આકીન લઈ, તેનું સત્ય મેલાવું જઈ, એ તો શું કરે શ્રી
હરી અતિત રૂપ લાવ્યા, એનું પારખું જોવા આવ્યા, ત્યાંતો
ત્રીભોવન પધાર્યા. માઈ મન ઠર્યું ॥ ૩ ॥ ખુલ્લો હરીરે રંગત
વહેછે, શીતળ પાણીએ નવરાત્રે, તેનું અણુ મત નો લેયછે, આ
કીન માઈ ફલીયું ॥ ૪ ॥ રસોઈ અનાવું કીધું લાઈ, પીરશ્યા
પુરીને દુધપાક, રખે કરશે આડો આઈ, માઈ મન ઠર્યું ॥ ૫ ॥

સાખી

અતિત કહે જમતો નથી હમે અધારી સાધુ જન

માસ મટોકું ખાઈને રહીએ, નહીં ખાઈએ તમાઈ અન

એવી રીતેરે એવી રીતે અનીહારે એવી રીતે શેઠ છાનો
માનો માંસ લાવ્યો, તેનો મરમ કોઈએ નવ જાણ્યો, તેનો પાક
પણુ ખનાવ્યો, મારા સંત જમે, ત્યારે અતિત બોલ્યો વાણીસુ
રતા રાખો નરને નારી, કરો કામ એક વિચાર, તાહરા ચેલઈ
આતેલાવ બડી ધુમ ધરી, સળે સેલે તમે સનગાર, આંખે આ
જની આંખે સાર, આંસુ નવ પડે લગાર, રંગ તાંન માગુ હમો

ખીજી રૂપ શ્રી હરીએ ધર્યું, બજે નિશાળે નાતું બાળ, એ

ધ્યાને જઈ બમાળ્યો, તાહારા મા બાપે આણ્યો કાળ-

એવી રીતે એવી રીતે, અની હારે એવી રીતે, અન્યરૂ વી
આર પુત્રે કીધો માથે ખડીયો પાટી લીધો, ઘેર આવી ઉભો
સીધો, મળ્યો પિતાને, પુત્ર હશીને મુખથી કહેછે, વચન પીતાં
જીવું જાયછે, કાયા શું કામ આવેછે કરજ તમારું કરો, વણીક
હાથમાં લીધી પાલી, એલાને નાંખ્યો મારી, તેને ખાંડણીયામાં
ખાંડી, મનથી નારે ડર્યો, રસોઈ બનાવી તદ્યઆર, ઉઠો અતી
પ્રભુ સાર સતને ધરાવી નીધાર તમે પારણા કરો.

સાખી

વાંણીયા કામ વંડી ગયું, એ તો અંન કેમ મુજથી ખવાય
વાંઝયા અંન જો ખાઉં તો માહરું જપ તપ સધળું જાયે
એવી રીતેરે એવી રીતે અની હારે એવી રીતે, મનમાં
પસતાઈ બહુ રહેછે, ચદ્રાવતી મુખથી કહેછે, માહારા પેટમાં
ગર્ભછે. હું બતાવું તુંજને, પાલી લીધી હાથની માંહે, જેવી પેટ
ચીરવા જાયે, ચડપ લઈને હાથ સહાયે, બાઈ આજીવન કર્યો,
તાહરી બકતી શીવની સાથે, કુંવર મારીયો તો મુજ માટે દર
સન દીધાં દીનાનાથે, માથે મોર મુગટ પીતાંબર શોભે, પિતાંબર
ના પરવાર, મગટ થયાં કુંજખીહાર, માંગો માંગો નરને નાર,
પુત્ર જીવતો કરો.

બોલાવ તાહારા કુંવરને, બાહરથી આવેછે ધરમાંયે,

જીવેતો આવે મલકાતો, માત પિતા ખુશી થાયે

એવી રીતેરે એવી રીતે, અની હારે એવી રીતે, છોકરો

આવ્યોછે ધરમાંયે, માંત પિતા ભેટયા ત્યાંયે, દેખી હરખ ન માંયે
શું કહુ તમને, જે ભકતી હરીની કરે, તેને ચરણે ચીત ધરે,
કહે મગન શરે, તેના આકીન થકી,

૩ ગેડીદડાનો ગરબો.

માતા જશોદાનાં બાલ, જનમાં શીરી ન દલાલ.
ત્રણ લોકના પ્રતીપાલ, થયા ભગવાને
બલીભદ્ર સંગે ભાઈ, નોલ ચરાવે છે ગાયે.
દિગ્ધા થઈ મનમાંયે, જઈએ રમવાંતે.
ગેડીદડો લીધો હાથ, ચાલ્યા જમનાંને વાટ.
બાલ ગોવાળ સંઘાત. લીધા વેચીને.

સાખી.

કૃષ્ણજીએ દડો ફેંકીઓ, દડો લાવ્યા બલીભદ્ર ભાઈ
બલીભદ્રએ દડો મારીયો, જઈ પડ્યો જમુનાંમાં.

ચાલુ

કૃષ્ણ શીરપર પડ્યો દાવ, હવે દડો લઈ આવ.
જમનાં જલમાં જ દાવ, દડો લેવાને.
મન મગન ગોપાલ, ચડ્યા કદમેને ડાળ
પેસીગયા પાત્રાલ, કાપ્યું જમુનાનું નીર,
કાલી નાગને દુવાર, જઈને ઉમા શ્રી મોરાર.
જાપીયુ નાગણી એ તેવાર, દીઠો બાળકને

સાખી.

નાગ મુખથી ઓચરે, તું કાઢાંથી આવ્યો નાનોબાલ.

(૭)

નાસવું હોયતો નાશજે. નહીંતો આવ્યો તારાકાલ.
ચાલુ, મારાનગને થાસે જાણુ, ડંખી લેશે તારા પ્રાણુ.
તુતો મારું કહ્યું માન, જની અહીઆથી.
તારા નાગને જગાડ ॥ હુતો જોઈ એકવાર ॥ બલ હોયતો દ
ખાડ જુધ કરું હમણાં ॥ નાગ જગો તખત ક્ષન ॥ તત્પર
થયા હરખી મન ॥ વીચાર કીધો પોતે મન ॥ નાગછે બારી
શાખી

નાગ આવ્યો હાંકતો, મોટો છે વીકરાળ
બાળકને હવે મારશે, પડી નાગણીઓને શાળ
ચાલુ

જુઓ નાગ તણો રંગ, કળે કાળું કીધું અંગ
જુધ કીધું નાગણી સંગ મનમોહને-
સસ્ત્ર મુખનો જે નાગ, જુવે નાશવાનો લાગ
કળેને ધરીઆ છે પગ, કરી અશવારી.
નાગની આવી દોડતી, હાથ જોડી કરી સ્તુતિ ॥ મારા નાગને
દો છોડી દડો લીધો શહી.

સાખી

પગમા પવન પાવડી, મોર મુગટ કુંદળ કાન
પેરા પીતીબર ધોતીઆ, શામય રૂપે શ્રી ભગવાન.

ચાલુ

નાથુબાઇ કેહે એ જોઈ વારો તારા ગરબાની બલીહારી નીત
આવે નરને નારી ॥ દરશન કરવાને.

૫ ગવતમ રૂશીનો ગરબો.

નમુ ગણપતીને પાયે ॥ શમરૂ શારદાજી માયે ॥ તમે કરજો મારી શાયે ॥ જોડું ગરબાને ગઉતમ મરૂક્ષી મોટા મુની ॥ તેની વાત કહુંછુ શુની ॥ તેને ધર રસીઆની ॥ અહલ્યા સતીછે ઘણી જેના રૂપનો નહીં પાર ॥ આવી ઉભી ધરની બાર ॥ જોયુ ઇંદ્રએ એકવાર ॥ આવો તેનારે ભણી ॥ જેતા થયો કામાતુર થઈ રહ્યો ચક્રચુર ॥ જેવો બની રહ્યારે રતસુર ॥ જેતા તે નારે ભની ॥

શાખી.

કામાતુર ઇંદ્ર થયો, જોયુ નારીનું રૂપ.

માહોબાન વાગ્યાં તે નારનાં ॥ તેમાં મોહયા મોટા ભુપ શરવે અપ છરાઓ જોઈ ॥ તેના સરખી નહીં કોઈ ॥ હવે મળું એને જઈ ॥ કરું ઇંદ્ર રાણી ॥ ઇંદ્ર ચાલો તાંહાથી જાય ॥ આવી નીત ફેરાખાય ॥ તેનો મેલાપ નહીં થાય ॥ આવો મળવાને ॥ રાત મધરાત વીતી ગઈ ચંદ્ર ઉગ્યો ગગન માંધ તેને ઇંદ્રએ જોયો તંધ ॥ આવો પુછવાને ॥ ઇંદ્રએ મેલી મનની લાજ ॥ તમને રાપતું કે વશુ આજ ॥ આવ્યો મળવાને કાજ ॥ અહ્યા નારીને ॥ ચંદ્ર વીચારે મન ॥ જોટા પડેછે શુકન ॥ એમાં થાસે કાંઈ વીધન ॥ સત કહું તુજને ॥

સાખી

ઇંદ્ર ચંદ્ર કપત કરી લીધુ મરઘનુ રૂપ તેની વાર મધુરે રાખ્દે વાણી કરી રૂપી ગવતમ ને દરબાર.

ચાલ શુતા અધાર વંનની માંચ શબ્દ મરગનો સુણો તાય જાગી
 ઉઠા ગવતમ તાય થઇ વખત ઘણી ॥ લીધી પુનઃ પાતરી ભારી ॥
 જમ અજનીને જગારી તેને દરવાજે બેશાડી ॥ ગયા નાવાને ॥
 ગયા ગંગાજીને તીર ॥ તેનાં ચલકી રહા નીર ॥ જોતઃ નવ
 રહી ધીર ॥ રૂશી ગજિતમ ને ઇંદ્રે ગવતમનુ રૂપ ધરી ॥ ધર-
 માં પડે! હીમત મારી ॥ જ્યાં સુતી અલ્યા નારી ॥ લાગ્યો
 જોવાને ॥ જાગી ઉઠી અલ્યા નાર ॥ તેને કાઢો વીચાર ॥ પાછા
 કેમ આવ્યા ભરથાર લાગી પુછવાને. ॥

ઇંદ્ર કહે નારી શુણો, છે રાત ચંદ્ર અકાશ
 શુભ ઇછા મુજને થઇ માટે આવો ત મારી પાસ.

ચાલુ

એમ કપટ કીવો જારી ॥ ભોગવી છે સતી નારી કેમ ના એ
 જાખા ભરથાર ॥ વાત જનવાની ॥ એટલે રૂપી ગેર આવ્યા ॥
 તેને અજનીએ અટકાવ્યા ॥ પીતા મારા ગરમાં આવ્યા ॥ અ-
 લ્યા તું છે કોણ ॥ ચડી ગજિતમ ને રીશ ॥ ચક્રચુર ચડવા
 શીશ ત્યાં તો પાડી જુમ ચીશ મારી અજનીને ॥ ઇંદ્રે વી-
 ચાંડ મનમાયે ॥ હવે જાણું અહીંથી કાચ રૂપ ખીલાડીનું લખ
 લાગો જોવાને ॥ રૂશી બોલ્યા તેની વાર ॥ અલ્યા ઉભો રહે
 મજર ॥ તારા જીવતરને ધીકાર શરાપ દઉં તુજને ઇંદ્રચંદ્રને
 શરાપ આપ્યો થયો અજનીને સરાપ અલ્યાની સલ્યાથઇ રૂશી
 ગવતમને પરતાપ નારી ઘણી શતી વાની ખોટી સંગત નારી
 તણી ગઇ લાંકા રાવણ ની દશ સીસનો ઘણી ગરબે શંપુરણ

(૧૦)

માતપીતાની કાહુવડનો ગરબો

જન્મ અપંગ લે. ચન તેનું નામ છે કરણ તેનો પુત્ર શરવણ સા
રેયે પુત્ર છે. પાંચ વરસનો થયો લઘપાતી બણવા ગયો માત
પીતાની આગસા પાલેછે. પીતા કહે મારા તન પાલો મારોરે વ
ચન. તીર્થ જાત્રાનું મન. બહુ થાએ છેયે કે તીર્થ નર્મદામાં
નાંધએ સરવે પાપ પ્રલે થાયે, એવું શાસ્ત્રમાં કહેવાયછે,

સાખી

એવું શુભી શરવણ મયો. જ્યાંછે મીત્ર સુધાર.

શરવણ ચંદન કરત લઈ કરી. ઉભો તેને દાર.

આહુ. કે ધરમાં ધડે છે સેધાર, જઈને કીધોછે જીહાર.

એક કાવડ ધડીઆળ, તુતો મીત્ર છેએ. સુધાર કહેછે સરવંનમીત્ર.

કેમ ધડાવો કાવડ, કાઢા જવુંછે. તે શાસ્ત્ર કહેવું મુજને. કે

મીત્ર જવું મારે આજ. આંધલા માખાપોને કાંજ. તીર્થ જાત

ના લઘ જાયે. એમ કહું તુજને. કાવડ લીધી તેનીવાર. ધરમાં

જઈ કરા તઘઆર. આંધળા બેશાડા માં બાપ. નીકલો બારણે.

શાખી.

શરવણ ગેરથી નીસરો. વલી તત્પર થયો તૈયાર.

આંધ ઉપર કાવડ ધરી. લઘ ચાઈલો તે જાયે.

આહુ. કે કરતા કરતી ગામોગામ. કે જઈ આવેછે મુકામ.

તાંતો કરે વીજ્રામ. દુઃખ બહુછે. એવી રીતે ચાલ્યો જાયે. પડયો

જંગલની માહે. માત પીતા તે મુખથી બોલેછે. માતા કહેછે મારા

બેટા. હજી વળા રહ્યાછે છટા. પ્રાણી વીના જીવડો જાયછે

(૧૧)

તરશે ગળુ શુકાર્ધ જાયે. મુખથી કંઈ ના બોલાયે એટલામાં
તે એક વડ આવ્યો છે.

સાખી.

વડ નીચે આવી કરી, વળી પ્રભુજી કરન્ને સાહયે.

હું વીનતી સરવે કરું કાવડ ભેરવી વડની માંચે

આહુ. અહી રહેજો મારી માંત. કહીને ઝારી લી || હાય. ત્યાં
તો પછછે મધરાત ખાડી કાતરછેયે. ગયો તળાવની ઉપર. જરી
સાખી પાણી અંદર. થયો અરાજ તો જળની મહિ દસરથ રાજ
ને થયું જણુ શીકાર આવ્યે છે નીરવાણુ એકલીધુ ધનુષ બાણુ
રાજાએ શહી. બાણુ મુકયું તેની વાર. બાણુ શરવણુને તે વાર
રામ કરીને પોકાર. પડો ધર માંતી.

સાખી

રામ રાખ્દ શુણી કરી ત્યાં આવ્યો છે રાજન

ત્યાં જીવે તો પડ્યો દીઠો દુઃખીઆરો શરવણુ.

આહુ પડ્યો દીઠો તેની કાય જોઇ મનમાં પરતાયે, આ તો શ
રવણુ કેહેવાય, કરણુનો પુત. જળની ઝારી ભરી જવું, એના
મા બાપને પાઉં, જઇને ઓશી આજો યાઉં, જા' ભરીરે લીધી
દશરથ રાજા કે છે બણી કેહેછે પાંચો તમે પાણી, તેનો રાખ્દ
શુણી બણી બેહુ અંતરથી. બેટા શવાર કેમ થ', ત્યારે બોલ્યો
તહી હુ તો શરવણુ નહી, એમ વાત કહી.

સાખી

દશરથ મુખથી બોલ્યો, તમે સાંભળો ઝારી માંત;

શરવણુ મારાથી મરાઈ ગયો, એવી કરી રાજાએ વાત.
 આણુ એવું દશરથે ત્યાહાકીધું, ત્યારે પાણી નહી પીધું, લાખીમુ ની
 જગત લીધું કે દુઃખ બહુછે એ. શરવણના માને આપ, દશરથ
 ને દેછે શરાપ આધળા મા આપનું પાપ, ટુજને નડદળે
 કે તને પુત્ર થજો આગ, મરતુક થાજો તેની વાર, પાણી નહી
 પાનાર, વીજોમ પડજો.

શાખી

શરવણુને આપે ચીતા ખદકી કરી, તેને બલી મુવાં તે ઠાર
 હવે કહો દરશરથના સા હાલ.

આણુ નાથુમધ કહે અખાન, એ તો રામનું છે ધ્યાન તમો શા
 બજોની કાન એમ લખ્યું છે.

ગરબો ગીરધારી

પ્રભુ ગીરવર ધારી તારી મોરલી છે એ શારી
 તે હિપર જાનું બલોહારો, તારી શારી શીકકલ રાજા કંશને તો
 રાહ્યો, ગોરધાન પરવતને તો તોળ્યો મગરને તેં જલમાં બોળો
 એવું તારામાં બળ. પ્રભુ છોઓ ગોકુલના નાશી, તમે મારી
 પુતના માશી, રાખી કંસરાયની દાશી. એવી તમારી અકકલ.
 રાખ્યા પાંડવને તો પાશ થયો અરુણુનનો દાસ કરીયાકૌરવનો
 નાશ, ખુબ તુકકલ પીડલ, ખાધા સવરીના બોર, બલો નંદનો
 કીશોર. તારું આવડું શું જોર, શખ્યો બહુ નકકલ, પ્રભુ રંગ
 ને તો રશીઓ, હાથી મેહોલવાને ધશાયો, પહેલાદને થંભે વશી
 ઓ. કરે દુકને દખલ શુવનવાને ધારણુ દીધી, નેખધ્યા શીત

(૧૩)

જ કાઢી વીદુરની બાજીનેલીધી, કરીયો જનમ સફળ,
સાખી

વડ સાશુ રીશાવીયા, વળી આને શું કેહેવાય,
તડી વહું આગળ મધ, ને હુ ગરડી તે પાછળ,
આપો પામરી પતકલ, મોગા મુલના અમુલ,
નરને જોદાની સમતુલ, વેચી આપ્યા છેએ

કાંચલા ભરેલા નીરધાર, વંચી આપ્યા હારે હાર, જેને જેવો
અધીકાર તેમ આપ્યા છે, એમ કાઢી નાગની રીત થઇ નર
શાઇઆની જીન માએ ગુણી જન ગીત જે જે થઇ રહ્યું
કહે ગાપાળ હરીના દાસ શકિ રાખજો વીશવાસ, રામ સમરજી
પ્રરતાપે ગરબો પુરો થયો.

ગરબો બાણાશુરનો.

(રાગ ખરાન પોરી)

શોનીતપુરનો છે રાય, રાજ બાણા શુર કેહેવાયે. નેનો મરબો
કહું છું હાંએ વીસ્તારીને રાજ વીચારે છે મન. મોટુ પુલતું
મરણ, શુકરાચારીયતું વચન, તપ કરો જઇને રોક. જીવા ક
ધલાશની મહી, ગંગા વહીછે તડી તપ કરો ત્યાં જઇ. એમ
વચન કહ્યું, તપ કરવાં બેઠા ત્યાંએ શતર વરશવધ જાય અંએ
શરપ આલ્યા જાય તપ ચુકે નહી.

સાખી

ધ્રુ મન કપટ કરી લીધુ ન્યારીતું રૂપ,
તપ જોવાને કારણે, આવ્યા ભગ્ત સનમુખ.

(૧૪)

એવી રીતે એવી રીતે અનીહારે એવી રીતે એવું શીવે લીધું
રૂપ ગયા અશુર પાશે ભુપ, ભગત જોયો અનુપ વરદાન આપું
તુજને. વરદાન આપોની મહારાજ સહજ હાથનું છે કાળ, એવું
કહેતા મહારાજે સ્તુતી કરી. તપતો માહાડો અમીઆશ
માયા ઉપર હુગ્યા ધાશ તપ, જોઈને શીવજી ખુશી થયા પછી
બોલ્યા બોળાનાથ મુકે બાણા શુરને હાથ, ઉઠ પુત્ર તુ નાથ.
એમ કહીને ગયો.

સાખી

બાણા શુર આજ્ઞા લઈ કરી, ચાલ્યો પોતાને દુવાર.

શોનીતપુરમાં આવ્યો મનમાં કરી વીચાર,

એવી રીતે એવી રીતે અની હારે એવી રીતે આવી બેઠો મેલ
ની માથ બાણા વતી આવી સાં, શીર વાંછ્યા કહેવાય
પુત્ર જોઈએ ખરો. રાજ વીચારીને મન. જાવું કૈલાસ ભોવન
તપ કરું કથન. એમ કહીને ગયો. જઈ બોલો તેનીવાર તપો
સાંભળો તીપુરાર. દરશન દોની દયાત્ર હવે કારજ શરે. નીનતી
કરી કાશમાએ. તમે કરજો મારી શાહે. માહારાજ પુલપુત્રી
યાએ, એટલું માયુંધુંય,

સાખી.

તારે પારવતીએ શીવને કહું, એને ગાળે આખા નીરધાર.

બાણાસુર તઈઆર થયો. લઈજતા પોતાને દાર.

આખા લીધી તેની વાર, ચાલ્યો પોતાને દાર. કાંધી વધામણી
તઈઆર, હૈયે હરખ ભરી, દીડું પુત્રી કેરું મુખ જોયું નહીં

(૧૫)

કાંઈ સુખ, પામો અતીધણું દુખ. જોતા વીશમે થયો. તે રૂપી
શુક્રચાર. આવ્યો સભા મોઝર, રા ન બોલ્યો તેણીવાર. તમે
વરતી જુઓ મારે પુત્રી પ્રતે લેણું. તેથી ટળસે વાજ્યાં મેણું
હુતો પુછું તમને, વળતી બોલ્યા રૂપીજનન. તમે સાંભળો રાજ
ન. કન્યાં પરણે છે તે દીન, તારૂં મરણુ થશે.

શાખી

મરણુ તમારું આવીયું, તમે સાંભળો સજન.

શત કરીને માનજે, એતો રૂપીતું વચન

એવી રીતે એવી રીતે, અની હારે એવી રીતે. એવી પડી પેટ
માં ફાલ. હવે શું થાશે હાલ. એખા માડતતકાલ એમ વચન
કેહું. શમશેર ઝાલી હાથનીમાંય, એખા મારવાને જાય. નારદ
રૂપી આવ્યા તાંય. લાગ્યા પૂછવાને નારદ જોમો તેની સાથ.
રાજ કરે છે વાત, હુતો એખાની ધાત લેવા જાઉંધું. અસ્ત્રી
હત્યા કહેવાયે તમે વીચારો મનમાંય. નારદ રૂપી બોલ્યા ત્યાંય.
શત કહું તમને.

શાખી

શત્ય કહું તે માનજે, માટે જાવો તમારે ધેર.

બાળ રૂપાળી રાખજો. એવું બોલ્યા તેની પેર.

એમ કરેછે કાલીદાશ. સુરત શેહેરમાં રહેવાશે ગાયો ગરબો નરને
નાર. એતો એટલું કહેછે.

ગરબી

મેદાનમે એપટ જમાધરે, હો નંદલાલે મેદાનમાં એપટ જમાધરે

શોનેકી શોગડીને રૂપેકા પાશા. રમત ખુબ લગાધરે હો. નંદલાલે.
 શખ શખીયત દેખનકુ બેઠી. રાત્રે પ્યારીકુ રમાધરેહો નંદલાલે.
 ઓરદુશખીયાકે ખડી રહી. સખનકુ પાસ બેઠાધરે. હો નંદલાલે.
 દાવપર દાવસેં શોગડી મારે. પ્યારીકુ ખુબ જગાધરે હો નંદ-
 લાલે નરશંકર નો નાથ કીચુ હારે કોઇસે. રૂપાળી રાત્રેકુ હરાધરે
 હો નંદલાલે.

આગગાડીનો ગરબો

મોહાલે પધારો માહારાજ મણીધર મોહાલે પધારો એ રાહાપર
 ઢલી જાઓ.
 ગાડી આવીરે હીંદુસ્તાન. અગન કેરી ગાડીરે આવી લોકોને
 થઇ રહયું જાણુ, અગન કેરી ગાડીરે આવી;

સાખી

ગાડી આવી ઘંટ વાગીઓ, લોકો ટીનીટ કરાવવા જાયે.
 ગાડીની વખત વહી ગઇ, ત્યારે ટીકટ વના અથડાયે. ૧
 અગન કેરી ગાડીરે આવી
 વીજલીનાં દીવા ચપાં, એગાડી પરતાપ;
 રેલ થકી ઉડીરે ગયા. તેતો ઉડ્યારે આપો આપ. અગન કેરી
 ગાડીરે આવી. ૨.
 દોઢ પખએ દલદર ડુંકયુ, બદામે કાઢો ખેલ.
 દીવેલને કાહાડી નાખીયું, અને વપરાયછે ગ્યાસતેલ, અગન કે
 રી ગાડીરે આવી. ૩.
 દેશ દેસ ફરી વળી. કહેતા ન આવેપાર.

પલકમાં મુંબઈ જઈ પડે. એતો નાણાનો વીચાર. અગન કરી
ગાડીરે આવી. ૪.

અગન તારી ગાડીએ, કેવો કીચો ખેલ.

બોડા ગાડી બહુ થઇ. કાડ્યો પેટ ભરવાનો ખેલ. અગન કરી
ગાડીરે આવી. ૫.

ખોખા પચાસ શાંઠને ગાડી ખેંચી જાયે.

સુરત શેહેર ખાલી કર્યું, જઈને મુંબાઈમાં ભરાયે. અગન કરી
ગાડીરે આવી. ૬.

અગનગાડી ઉપડે, બાગ જાન્યો ગુલજર.

સમીસાંજે ગાડી આવે, ટીકીટ વેચાય અપરંપાર.

અગન કરી ગાડીરે આવી. ૭.

પાંચ વાગે સીપટી થાએ, ને જાગે નીંદ્રાથી નાર.

સવારનો પોર થઇ ગયો, પછી પાણી ભરે પતીહાર.

અગન કરી ગાડીરે આવી. ૮.

દીક્ષી દરવાજા ઉપરે, કાઢી રૂપાં રેલ;

ટાપીવાળા બહાદુર થઇ, તમે જાણો મચાવીઓ ખેલ;

અગન કરી ગાડીરે આવી. ૯.

અમદાવાદ વડોદરા, ભર્ય અને ગુજરાત;

કાળકાદેવી ઉછડી, તેતો ભસો મચાવીઓ ધાટ.

અગન કરી ગાડીરે આવી. ૧૦.

એક દિવસે ખીજા રહવા, એંગણપચાસને સાદ;

ચાર પાંચ કુઉછલે, તારા બારણાને ન્યારો કાઢે,

અગન કરી ગાડીરે આવી. ૧૧.

માડી અંદર બેસતાં, લોકો કરે બહુ તાન.

ગાડીતું ખુની ધણી, તેતો કંઈએકના લીધા પ્રાણ.

અગન કરી ગાડીરે આવી. ૧૨.

અકકર બહુ ફરતું ફરે. મુલક ક્યું મેદાન;

પાધડી લુગડાં બપછે. લોકો ગાડીમાં રહેછે બેભાન;

અગનકરી ગાડીરે આવી. ૧૩.

ત્રણ દાનસ સળગી રહ્યાં, લીલા સફેદને લાજ,

સફેદ દેખીને દોડી આવે, તુતો લાલે મચાવે તાજ.

અગન કરી ગાડીરે આવી; ૧૪.

શુંદર તારં બેસણું, ને પાટ જડીછે સાર;

આણુ બાણુ કઠેરા, એની અકકલનો નહીં પાર.

અગનકરી ગાડીરે આવી. ૧૫.

આગનો ગરબો

ગીરધારીરે વાત કહું તે વિચારો— એરાગ

પ્રાણુ પ્યારે, લાગી સુરતમાં આગ,

તાંતો બળે સીસમને સાગ;

નથી નાસવારે, એકે તરફથી લાગ, બાણે ધુધવેછે કાળી નાગ રેક.

કાટ વાલાતે ખુમો પાડેરે સઉ સકિનો સરંસામન કા'ડેરે,

ધાડ પડીછે ઘેબે દહાડેરે, લોક મળીઆરે નથી જવાનો લાગ.

બાણે ધુધવેછે-૧.

પીધી મદિરારે, ઉત્તર દક્ષણ ફેલી. જાણે ધુમેછે હાથથી ઘેલી.
વાયુ દેવતારે થયાછે એનાં બેલી. તેથી ચારે તરફ એ ફેલી.

જાણે ધુમેછે. ૧.

આવી પોહોંચ્યાછે અમલદારરે, લાવ્યા હોલવવા હથીઆરરે.

જેન મંત્ર નળીનેા મારરે. ફાળ મારેરે જેવો ફેશરી વાધ,

જાણે ધુમેછે. ૨.

માગેળીઆરે ઉઠ્યા છે, સરવે ભડકી જ્યારેલીધી ધાંચીની ખડકી;

માજવાલીરે સહથી પહેલી સડકી, લુલી પડી ચુનીની જડકી.

ધાંધી કાઢે અજુરને ગોળરે, જેમ આગમાતાની છોળરે;

નથી ઉગરવાનો ડોળરે, ખાંધાં ગાંધીરે જ્યારે દીધો મસીદમાં પાગ.

જાણે ધુધવેછે. ૩.

પટવાનેરે. પટકીને આગળ ચાલી, ડમગરના ઘરને ખાલી;

ખાવ્યાં પીઠારે તેની જેડે. એક માલી મુકિતફાળે તે પાછી વાલી;

સામી ચાલી તે લીમડા ચોકરે, પડ્યો સુખડીઆને શોકરે.

શ્રીફલ વાળા મુકેછે પોકરે, એવું જેમનેરે, આવેછે વેરાગ.

જાણે ધુધવેછે. ૪.

હારી બેઠારે, માડ્યાછે અમલદાર, જ્યારે લીધી કંસારાની કાર.

કાપડીઆરે થઇ ગયાછે પાર, નાચો ગયાછે દુકાનદાર.

આંતીરમે છંટાવ્યું પાણીરે, લાવ્યા બે ત્રણ ખંખા તાણીરે.

કરોધ આગ માતાનો ખણીરે, પ્રાણું ભટ્ટરે ચડાવી માને ભાંગી.

જાણે ધુધવેછે. ૫.

અમલદારે, ખાધો જળનો મર, કરી પારસી સૌરી પાર.

ધાંચી સુરતીરે ઘઈ ગય છે ખુવાંર, અસ્ત્રા ધસું બળ્યા છે લુવાર.
 જાણ્યા વધદનો ખાલો પાકરે, દાદા સાહેબનો નહીં ધાકરે
 નથી લાલા જોલાનો વાંકરે, ચડી ટેકરેરે, દાઠા છે ચીયરાં અયાગ.
 જાણે ધુધવે છે. ૬.

બાળ્યા ધોમીરે દરજીને પચોળી, કહે મમન ઉડી હાળી;
 રવે શ્રાવકરે, આવી છે ગેમી ગોતી, રૂપા ધડાને નાંખ્યા છે રોળી.
 ઘેરયુ હરીપરાનું નાકરે, હીરા ધસુએ ઉઘાડયું ટાંકરે,
 આગે જાણયું આ કામ છે વાકરે, પાછી ફરીછેરે, દીકો સઉનો એકરામ.
 જાણે ધુધવે છે. ૭.

ર ટેકરેરે, મોટી આમની ફાંસી, ગયા ચોકસી સરવે નાશી,
 જુવન ભારેરે, ધાભા ધાભલીને અગાસી જોઈરડે ઘેજાની કાશી.
 હાંડી તખતાને કપાટરે, ગાદી તકાઆ ખુરશીને પાટરે.
 છપર પલંગ ઉપર છાંટરે, ઢાળ્યા ઢોળીઆરે ઉઠીતેનાપર આગ.
 જાણે ધુધવે છે. ૮.

સુખડીઆરે, શેરીમાં વસે છે વેપારી નાથાસાની સોભા ઘણી સારી
 કરી નાંખીરે પાંચ પક્કમાં ખુવારી. પારસ નાથની પુંજ ભારી
 મસીદ શેરીમાં રહે છે રેવારે, મા'લી નથી રહી કંઈ લેવારે.
 દલાલપોરના હેવાલ કેવારે, વશે શેઠીઆરે પંચમાં મુકાવે માગ.
 જાણે ધુધવે છે. ૯.

કાનહાસરે, મોટા રેશમના દલાલ, જેની રડી જગતમાં ચાલ.
 મર પાંચનોરે આગે ઉડાળ્યો ગુલાલ, કર્યા ધડીમાં પાયેમાલ.
 હતા મુંઝમમાં નામદારરે, મેતાએ મુકાળ્યો તારરે,

તરત થઇ ગયા તૈયારે, આવ્યા સુરતરે જોયો બજેયો બાગ.

બજે ધુંધવેછે. ૧૦

ચુના બંગડીનારે, થઇ ગયાકે ચુરા, પીઠાવાલા થાયછે પુરા;
કાટ વાજાનારે, હાલ થયાછે પુરા, કાંસડી વાલા રહયાછે અધુરા
વ્યાસ કહેછે કારપારામરે, સઉ જપો પ્રભુનુ નામરે
અંતકાલે આવશે કામરે, મન વાળીરે, કરો હવનને યાગ.

બધે ધુંધવેછે કાળીનાગ. ૧૧.

રશીઆ મને જાવા દીજે. એ રાગ.

કરી આજે ખરાળી ભારી, તમને વાત સું કહું વીરનારી.

કરી આજે ખરાળી ભારી, ટેક-

મારં કામળ કાળજી, બજેછે, મારે નયણે ઝોંસુ ગજેછે;

એમ કહેછે પ્રીતમને પ્યારી—

કરી૦ ૧.

મારા બાળ્યા મોતીના હાર, પીજે ધણો બજ્યો સણગાર;

હું'શું' કહું તમને વીચારી,—

કરી૦ ૨.

ધડી અમર તણી નથી છુટી, મને આગ માતાએ લુટી;

એમ કહેછે નાયને નારી.—

કરી૦ ૩.

ભારી બલી છે મોહનવાલા, લાલ લીલા રેશમી ગાળા,

ક્યારે એસીસ કયા શણગારી—

કરી૦ ૪.

અળી બંગડીને ચંદન ચુડી, મને લોક કહેશે હવે લુંડી,

નથી નાસવાની એડે ખારી—

કરી૦ ૫.

કંઠ કંઠણી ને કાળી ગાંઠી, મુઠી મેડે ને હુતો નાહી.

- હવે બેઠીછું હીમત હારી— કરી. ૬.
- મારો ચંદન હાર નવ સેરો, મેંતો એકવાર નથી પેહેરયો;
મન કેમ વાળું ધીર ધારી— કરી. ૭.
- મારી મોઘા મુલની ચોળી સંભારને ઉઠે હોળી.
મારો જંજીરોને શીટ કીનારી— કરી. ૮.
- મારો છગન મગને રામો તેને તેડી ગયોછે એનો મામો,
લછ આવો યાએ આનંદકારી— કરી. ૯.
- (હવે પુરશ કહેછે.)
- હવે ધીરજ ધર તું નારી. એ વાતતું નાંખ વીશારી,
હવે ધીરજ ધરતું નારી. ટેક.
- ચયું ગોવંદજીતું ગમતું. આવ્યું ચક્ર સઉપર ભમતું,
કહુ તુજને હું વારી વારી— હવે. ૧.
- વાત સંભારીને રડે છે, તારા છોકરા જુરાધ મરેછે.
માટે નાંખતુ માયા ઉતારી— હવે. ૨.
- બરી વણજ કરે વસ મળશે, કેશવજી કરણા કરશે.
યશે પ્રસન કુંજ ખીહારી— હવે. ૩.
- પ્રભુ કોઇને દુખ નથી દેતા, નથી સુખ છીનાવી લેતા.
છે કીસમતની બલીહારી— હવે. ૪.
- નાય કીરપાનો કીરપા કરશે, હરી જનપર હેનજ ધરસે,
એછે શુણ્વંત ગીરીવરધારી— હવે. ૫.

ગરબી

તંદુરબર તોરે નેના રશીલે, સખી જાડુ બરે રાખી જાડુ બરે(૨)

(૨૩)

માથે મુગટવાં હાથે બંશરીઆ શખી લેકે ખડે શખી લેખડે
શાખી

બનશી બાજી સ્વામકી, તત જમનાં કે તીર,
મન મોહન કે મન બશે, અબધરત નહી મન ધીર રશીમે શખી
જાદુમરે-શખી જાદુમરે-નંદ કુંવર તોરે.

શાખી

જશોદાજી કે નંદશે વારી નેહા કોન લગાય,
ભયે મથુરાંમે કીસ્તજી અબ કુબળકે મન બાએ. રશીમે
શખી જાદુમરે શખી જાદુમરે. નંદકુંવર તોરે.

શાખી

એશે કપટી કાહાનશે સખીપ્રીતનાં કરીઓ કાય,
નાગુક જોબન આપણા સખીદેવેગી મનઓર. રશીમે સખી
જાદુમરે જાદુમરે નંદકુંવર તોરે નેના રશીમે શખી જાદુમરે શ
ખી જાદુમરે.

ગરબી

રાધા—તુમ શુનો મોહનજી બાત કેહેત બજનારી મત રોકે,
હમારી બાટયે કુજ બિહારી. તુમ શુનો- ૧

કૃષ્ણ—દો દાન હમારા કેહેતે હે કૃષ્ણ મોરારી,
નહી જાને પાયો તુમ યહાંસે રાધીકા નારી દો દાનહમારા ૨

રાધા—કાહાંકે હો દાની આપો કાહો ગીરવારી,
ક્યાં અકકલ મઠહે સામ તુમારી મારી-તુમ શુનો ૩

કૃષ્ણ—તેરે જોશી હમને દેખી જોત કમારી,

ખીન દાન લીધે નહીં છોડું મનમે ધારી-દોદાન-૪
શાગૈવા કે ચરાવન વાલે તુમ બન વારી

અડે દાની હોકે અડે રોક પરનારી-તુમ શુનો-૫

કૃષ્ણ-કયા ખોલે ખોટે વચન ગદ્ય મત માધી,

નહીં કુછ આજ તું મનને જાત ખીચારી-દોદાન હમારા-૬
રાધા-મથુરાસે ભાગકર આવે આવે મોરારી-

ડર લગાઓ તુમ કે મામા કંશકા ભારી-તુ શુનો-૭

કૃષ્ણ-મકર મથુરામે મારું કંશકા નારી,

કડના સપળા કમે દેએ દુનીયા શારી-દોદાન તમારા-૮
રાધા-દિઆ દાન કહાન જીતેવો રાધીકા કહારી,

કહે છોટમજાલ હરિ જાકે તું પરવારી-તુમ શુનો-૯.

ગરબી.

તમે શુણો કનૈયા લાલ કહેછે અલખેલી,

તમે શુણો કનૈયા લાલ કહેછે અલખેલી,

આજ કહે સમન એ ઇમાન બચન શે પુરો,

પેહલેશ મોહોબત કરકે પીછેશ જુરો-તમે શુણો,

શબ જોખીયન શીર જોકુલમે લીલીપીલી,

હુંતો જુરી જુરીને તારી પાછલ થઇછું ઘેલી-તમે શુણો

ગરબી.

તમે જોકુલના છો નંદલાલા, હરી કીરન કહાન અંશીવાલા,

મને મુકી મથુરા ગયાં આલ્યા, હરી કીરન કહાન, અંશીવાલા

હરી આવોને મારે મંદીરે, પ્રભુ આવોને મારે મંદીરે,

(૨૫)

એવી નીશદીન તેરી જપુ માળા—હરી કીરન.

ચીર લેકે કદમ ચડે ગીરધારી, વા અરજ કરે રાગ બીરનારી,
તેરી શામગી શુરત પર જાડે વારી વા અરજ કરે રાગ બી.
ગોપી એવા દરદી પીયાશે પડા પલા, હરી કીરન.

ગરબી

તમે કાહાના છે કામજુ ગારા, જોઈ રૂપ રશીક મોહી બીજમાળા
શીર મોરમુગટ છપીછે પ્યારી, કાને કુકળની શોભા શા ।
હરિ વદન કમળ પર જાવું વારી. હો દરશન મુજને ગીરધારી
મન વશ કીધું મોરલીવાળા જોઈ રૂપ રશીક મોહી બીજમાળા
જોઈ વાટ હું મનમાં ધ્યાન ધરી, મુજ મંદીર આવે હૃત કરી.
મુજ ઉપર મેહર કરોને હરિ. કરી પ્રીત ન જાવે હવે વીશરી.
જપુ હરનિશ આપ તણી માળા, જોઈ રૂપ રશીક મોહી બીજ-૨
છે. શમગુ જાડું શું કહીએ, પ્રભુ તમ વિના ક્યાં જાનં રહીએ
છા છેત છપીલા છે માળા, જોઈ રૂપ રશીક મોહી બીજમાળા-૩
મે પ્રીત કરી તમ શું રાખી, કહું કહાન હું આ તમને જાચી
કાંઈ વાત નથી રાખી કાચી, તમ શગ હું રાખી રાચી
હી છોટમનાં બંધીવાળા, જોઈ રૂપ રશીક મોહી. બીજ-૪

ગરબી

મારોઅલમેલો લાલ મધુપુરમાં બશે,
મધુપુરમાં બશે જદુ કુળમાં બશે-મારો મદન મોહન લાલ મ
ધુપુરમાં બશે.

ખાનખાન ચેન ચીતા નાહી મેરે મનમે,

(૨૬)

ક્યું કરી કહે સખી લાલ કંઠમાં રશે-મારો અલખેલો લાલ
કાઠાનકુ કશાયો ત્યા અકુડલેકે ચલે,

જોકુલ છોડી સ્વામ મથુરામાં જશે-મારોમદન.

દયાના પ્રીતમ જુકે કાણુ જાએ વાહવા,

મલી કીત સૌત્રાક બીજમાં હશે મારો અલખેલો.

ગરબી

મેહન મહીવાલે મહીવાલે, મહીવાલે, મહીવાલેરે મેહન મહીવાલે
મહીવાલે-૨૬.

કોરી કોરી મટકામે દહી જમાયા શંકર નાખકે ચખ જાને, મ
હીવાલે મહીવાલે-૧

આજ સખી મે ગવાં દોહી પ્યાલે ભર કર પીજાને- મહીવાલે
મહીવાલે મહીવાલે-૨

માખણુ મે વાલો શાકર બેલી હગલી ભરકે ચખ જાને મહીવાલે
મહીવાલે-૩

આડ પેહેરકી ચોસક ધડીયાં, પાવ પલક મે જાને મહીવાલે મ
હીવાલે-૪.

માઘ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, હમકુ કશન દે જો, મહી
હીવાલે મહીવાલે-૫

ગરબી.

ગગરી ઉતારરે વનમાળી -મટકી ઉતારરે વનમાળી,

ઉતાર ઉતાર ઉતાર જલહી ઉતારરે વનમાળી,

મેરે શીરપર હો ગઘ ભારી મગરી રેક,

જુનેકી ગગરી ને રૂપલા ઉઠાણી.

ભરૂગઢ રાધે પ્યારી,

ગગરી. ૧

મેં પેહરી કસુમલ સાડી તેરે મુગટકી છત્ર ન્યારી. ગગરી ૨
જળ જમનાકી ચીઝી મટોડીઆં લખગઢ રાધે પ્યારી ગગરી ૩
મેં પેહરી જરકશી ચોળી તેરાં મોરલીકાં છત્ર ન્યારી ગગરી ૪
મેં પેહરી મોતનકી માળા તેરે શુંજમાળકી છત્ર ન્યારી ગગરી. ૫
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ધર ચરણ કમળ પરવારો ગગરી. ૬
ગરબી.

શાલુડાં ઉડ ઉડ જયરે પવનમે, જમનાને તીરે કેશે જાહરે સા
લેડા બેવખત બનસી બાળવે જીઆતર શાવે લોકલાજ છે બારીરે
-શાલુડા. શીરપર ગગરી ગગર પલગરી પટલી કમર બલખાહરે
શાલુડા. તેથી કાંહાના અળગા રહો અહીંથી જોમનવર હાયના
દારોરે શાલુડા. શાય નણ દહે નાનેરી મારી વાત કરે શાશુને
હમારીરે શાલુડા છોટમનાં નાથ પ્રભુ તમોછો રશીઆ રાધીકાત
મારી છે દાસીરે શાલુડા ઉડ ઉડ જયરે પવનમે.

ગરબી

રંગ ખેલે અમીર, નેનોકાં મારા મર ગયા ફકીર. રંગ ટેક બેવ
ખત. કંચે પકે પાનકી બીડીયા, બના દહાં ખાય ગયે ગોસંઘ
ડા રેહે ગચ્છે અમીર, નેનોકા મારા મર ગયા ફકીર રંગ ખેલે.
સોનેકી હાલીમેં ઘઉંકા પસોટા ખાધ ગયે ગોસંઘડા રેહે ગચ્છે
અમીર નેનેકા મારા મર ગયા ફકીર રંગ ખેલે અમીર. ૨
ચુન ચુન ફલીયાં સેજે બીજાધ લેટ ગયો ગોસંઘડા રહેગયે.

(૨૮)

અમીર નેનોદા મારા મરગયા શકીર રંગ બેલે.

૬.

ગરબી

રાગ અનન્નરતનો.

અન મોદન કરે ધીંગાના કોહો પનઘટ દેશે જાના કોહો સખીયન
શે પનહારી ચલે પન ઘટ મીઝકર સાની નીર નીરમલ બર
કલાના કહોં. નારીની કશી અપને ધરશે તન શજ ધજ કર
જેવરશે પેહેન પાતલ અંગ શોહોવાનાં કોહો. સીશ ધડાહાય મે
ઝારી ચલી હુકમન હુકમન પ્યારી જયુ ચલે હાથી મસતાના
કોહો ગોરી પતલી કમર ચકાવે જોશે મસ્તનાગ મચકાવે દે-
ખ આશક હુવા હથે દીવાના કોહો. જાકુવેપે ચંચળ ઠારી જળ
બરન લગી ગાવાળી સખ સખીયાં ગાવે ગાના કોહો.
કેહે સુદરસે પીયુ પ્યારા, નેરી અડાને મુજકો મારા.
તુમમા મયે હું પગવારા કહો બોલી મોદનશે મતવાલી ચલ શ
રકન દહંગી ગાલી મત દરીક હમ કુશ તાના કોહો.

ગરબી અનન્નરતની

રોહો દુગ્ગે કૃષ્ણ મોરારી મત રોકો આત હમારી—ટેક.
હરિ છોકો હાથ હમારો, હમ પર કાહે દારારે,
હે બોલી ટેવ તુમારી, મત રોકો આટ હમારી—૧
ક્યા ના હક કરે ધી ગાનાં, જલ બરને દેશે જાનારે,
ક્યા નીકટ બયે અતવારી, મત રોકો આત હમારી—૨
ના મુજકો સ્વામ સતાવો, ક્યા નેતમે સમજવોરે,
મે સમજ આત તુમારી, મત રોકો આટ હમારી—૩

(૨૯)

એ જાત મેરી તુમ માનો, કીયું ચીર હમારા તાનોરે,
મેં મુખશે દેવુગી ગાલી મત રોકો ખાટ હમારી—૪

છી યન પર હાથ ના ડાલો, રહો દુરશે દેખો બાલોરે,
મોની દેખત શખીયા શાની મત રોકો ખાટ હમારી—૫

એ ચરન મેરી શુન લીજો, હરી મનમે કયાસદુછ કીજો,
છોટમનાઃ પ્રભુ ગીરધારી, મત રોકો ખાત હ

ગરબી રાગ બનનરસ.

ઓરા આવો માસ્તર હમારા. હું તો જોવુંજી બમકા તમારા,
તમે બમકો તો ખાશો કીધો, વેશ માસ્તરનો તો લાધો—૧
દીશો છો માસ્ત મારા—ઓરા આવોને માસ્તર હમારા તમે
પહેચોછે કાળો ડગલો, માથે વાળ તણોછે ઢગલો, જણે નટકમાં
નાચનારા. ઓરા.—૨ વાળ હોળને શેટા પાડ્યો, હાથમાં હેન્ડ
કર ચીક જાલ્યો રીંગ ફોંગ કરે ચળકારા—ઓરા ધેતીયું છે
શુધ્ધ ખમાળી, માથે પાગડો લટકતી ધાલી આંખે ચશમાંળી
રાજે શારા, ઓરા—૪ મોજા ખુટ તમારાં કાળા, છતરથી થયાં
રહી આળા, કર સ્ટીક સ્વાન હાકતારા, ઓરા—૫ ડગલા પર
પોકટ મુક્યો, પોકટમાં ધદીઆળ ભોક્યો, ધદી ધદીએ ટાઇમ

જોનારા—ઓરા.—૬ હવે માસ્તર થયા તમચાર એન
જેવા ફરેન્ડો તણુ ચાર, શોડાવાટરનેઆન્ડો પીનારાઓરા.—૭ જેવા
માસ્તર જાયછે ફરવા, ઉભી વાઇક કરી આંતરવા, ઘરમાં નહી
મળે ધડકે જુવારાઓરાટ મુવો બહાર તે ભંબકો મારે, કદી કા
હીય તો મારશે આરે, માટે મંત વીચારે ધ્યારા—ઓરા—૮

નહી ધરમાં ઓરવાને દાણો, બહાર ભડકા તે જોડા માણો,
કહે લલ્લુ યશો દુખીયારા—ઓરા!

ગરબી બનજરનો રામ.

તમે રકકડ ધણ કરનારા, મારે કલ્લુ માનજો પ્યારા—૧ નહી
જાણે રાડોને ત્યાંઈ નવ પીણો દાર તમે બાધ તેથી યાણો એ
રી કરનારા—માર—૧ દાર નીચ મંકલીએ ટાળ્યો, ત્યારે હંચ
પકતીએ કાંધ્યો, તેથી યયાછે દાર પીનારા—માર—૨ કેટલાંક
તો બરાન્ડી દાસે, કેટલાંક ખીશ કુટ ખાશે, અલ્યા નહી એ તો
ધરમ તમારા—માર—૩ દાર પીએ તે યાય ખરાબ, એવી જો
દ પુરાણે છાળ, તમે શાસ્ત્ર બોલું કરનારા—માર—૪ એમાં
ભામ શો દીશે તમને, તે તો કટ બટલાવો હમને, એથી કંઈ
ક યયાછે ખુંવારા—માર—૫ રૂડી શીખ રહે આ ધરને, રહે
દાર રંગ નવ કરને કહે લલ્લુ યશો "બુખીયારા—માર—૬
માન જો પ્યારા.—૬

ગરબી રંગ જોગનનો.

જા એ મન હની રાધાને રાંમઃ જુવો ખીજી ના આવે કામ,
જા જો. રાંમ ગયાં વન વાશ હરીને રાધા વનમાં જાયે, રામ
ખરજી બહુ તપે તાપથી, હરી રાધા હરખાયે.—જા જો. એક
વશનછે રાંમની પાશે, હરી રુલે શયુગાર, હરી રાધાને મેલ જર
ખા, વીધીએ માંડે માંડે—જા જો. રાંમ સીના નીકલ્યાતા સાથે
યયાં વીખુરી જોડ, શીતા રાવણ હરી ગયો પણ, હરી રાધાની

સાડ—જા જો. ડાકોરજીએ કરી કપાને, મધ અનાથો. ખાં
 દુખી અબગાનાં દુઃખડા તાળ્યા. હરીએ જાલ્યો હાથ—જા જો
 જમી હેતપી હરી ગણુનેયે, રાખી રાધા સાથ, રાંમ કરાજો ક.
 પુસ કરે, કપી કરો રાંગાત—જા જો નદ જશોદા પીતે ગણુ
 ને, હરીએ કાધો કર રાવ હજરો આવે. ઉડતી મહી માખણ
 ની લેહેર—જા જો. હરીને રાધા વજમાં બુલે, મગલ મગલ
 થઈ જાયે લાવો હરીને વેગે વેગા, માન પીના અકલાયે. જા
 —જો. રાંમે છોડી શુભણ ખાને, હરી હજરે પીત, હરી જગ
 તને હરી રેખી ખાત્ર લીલાની રીત—જા જો. રાંમ ફરે લીલાં
 વનમાં, હરી રાધા વજ માંડાયે, તેનનાં હાલેશે સેજે દુખજને, ડા
 કોર પુશ કરનાયે—જા જો. આર વરસ વન રાંમે વેઠા, હરી
 વજમાં હરખાયે, રાંમ હરીની કહા કેહે તે નીશ, શરગૈ જાયે જા-જો.

H. P.

રાગ માહાતમ

આજ રાગ કહાનાને બંશી મેં ગાયા, કહાનાને બંશી મેં ગાય
 ખીજ બનીતા કે મનમે વો બાપારે, બેન આજ રાગ કહાનાને
 બંશી મેં ગાયા.

મોરલી મોહનકી મનમે બંશીડે, ધુન બંશી કી જીસમે ઠસીહે
 તાન સુન કર જીવડા લોબોર—બેન.

ખારી બંશી વો આજ મોહનકી, હરી મોરલીને શુધ મેરે તનકી
 રામ બનશી કામનમે સમાયારે—બેહેન.

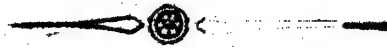
નાદ મોરલી કાહે આવો બારી, ધુનકે મોહી રાખી ખીજખારી,

બંશી શુનકર મન કિશર સસચાચારે-એહેન ૩
 શુનકે બંનશી નીલા ના મુજે આરે, જીઆ રેહેરે હેકે મેરા ગમરાવે
 તીર મોહ કાચે તનમે લગાયા-રે એહેન. ૪
 બહાવની એશી મુજક અનાઇ, એશી લીલા વો કપરે અનાઇ
 હાલ નાયાને વંદા પર શુનયા-રે એહેન. ૫

ગરબા. માહાતમના.

આજ જાજ લીલી પાતળીયા પ્યાર, ટેક.
 સૌ સખી જમુનાચે ગઇતી, નારી સ્વમાત્રે નમ થઇતી.
 ત્યાં કાનો અગ્રી પહોંચ્યો, કંઇતીરે એ ૧, આજ. ૧
 સૈનું મન નહાયાનું નીરમાં ચોળીયા સણુગાર વીંટાયા ચીરમાં,
 સાયતી મેલ્યાં જમના તીરમાંરે, એન આજ ૨
 ત્યાં નંદજીનો સુત નડ્યો ચીર લઇ કદમપર ચડ્યો,
 અમે દીકાને ધ્રાસણ પડ્યોરે એન, આજ, ૩
 એણે ચોરી કરી ચીર લીલાં છતાં દેખતાને આંધલા નીચા
 લાગી પગે તોયે તા દીધારે એન. આજ ૪.
 આવ્યો નમ જોતાને અનાડી કદમપર વાસલી વગાડી
 સૈને ઉગાડે શરીરે કહાડીરે એન, આજ ૫
 કોઇ કામ કદમ થડે બાજી, કેરા ઢાંકીને ઉભી ઝાઝી.
 કે દુંગીય વાલી બ રેહુલાજીરે એન, આજ, ૬
 જો સામાને કાયર કીધી, નંદલાસે લાજ લીધી.
 વસ આપ્યા કાયા ઢાંકી દીધીરે એન, આજ ૭
 વસ વીનાં પ્રણા લાજ મરીએ, હવે દામોદરથી રૂચે.

ગરબી. માહાતમના

જાઓ જોર જુઓ જશોડા બાલકું ૨૬
હુંતો પાછી આવી જોર જાણી, કાનોથઇ ખેડોછે દાણી,
પેલી રાધાની ચુંદડી તાણીરે જેન જાઓ ૧
એતો મહીના માટ ખુચી લેતો, કાઠ નારને ન જાવા દેતો,
મદ ભરેસો જોયો એતોરે, જેન, જાઓ ૨

વાંકુ જોઇને નજર નર નાંખે, જેમ આવેતેમ મુકું બાખે
રસ્તે સખીઓને રોકી રાખેરે જેન, જાઓ ૩
દાણ દમી દમીને લેછે, જે સામાની સલાહમાં રહેછે,
તેને જાણી જોઇ જાવા દેછેરે. જેન જાઓ ૪
કેમ આવકું દુખ ખમી રહીએ. ચાલો નંદણ તે પાસે જઇએ
જનાવનારના નાયની, વાત કરીએરે જેન જાઓ ૫

ગરબી ગજલની તાલ.

સખ મીલકે ખીજ નારી લેકે ગેનડ હાથમે સારી, ખેલે જોખન
મતવારી આઓ મોરારી લેકે ગેડઉં નોકી પ્યારી જમનામે ફે
ફે મોરારી ૧ સખમીલકે
દોડો દોડો સખીયા સારી, જાને પાવેન મોરારી રખના ખુબશી
હુશીયારી, ગરે મીલ સારી. યુદ્ધા કર કર કેહે મોરારી, લાવોજી
જેન હમારી ૨ સખ મીલકે. કરકે મનસુખા સખનારી દોડી માર
કે કીલકારી પકડો કાનાકો મીલસારી દેકે ઉશકો મારો ક્યુ બા

જી-હમારી બીગાડી તુમ કહાનાં હોકે અનાડી ૩ સખ મીલકે
અખના છોડુંગી કાહાના જો તુમ લાખ કરોગે બાના, દેખો અ,
ખરકો પસતાના માનો મોરારી, જમનામે કુદેવારી લ વોજી ગેંડા
હમારી ૪ સખ મીલકે રશીઆ કેહેના હે ગુનકારી રાગ્નશાહેબ
કાઉપકારી અખકે હમપેહે દુખમારી કરો મેહેરઆની,
રાગ્નદુલે શીયાજી વેપારી સખ ગોપીયાહે બલીહારી.

ગરબી

શુનકે અંશિ નટના ગરકી, શખીયા શુધ ભુલી હે ગરકી, જાહ
અંશી હે નટ વરકી.

ધુન હે પ્યારી, ગાવત હેતાન મોરારી-શુન મોહી શકલ બીજનારી-૧
ધરકા છોડા શારા કાજ, આઘ ચલકર શખીયા આજ, અપને
કુલકી તજકે લાજ, મીલ કર શારી હે ધુન મોરલીકી નારી

શુન મોહી શકલ બીજનારી-૨
ગાઈ શામ રશીલી આની, શખકે મનમે હે વેકાની શુન કે મે,
હી રહા ઘે રાની કરે કીલ કારી જુમનાપે ખડે ગીરધારી શુન.

મોહી શકલ બીજનારી-૩

એશે નંદાકેલાલ કરતે ન્યારે ન્યારે ખ્યાલ, કંથ કર કહેનેછોટે
લાલ આહો બનવારી, મે તુમ પર જાક બલિહારી.—મોહી શ

કલ બીજનારી— આજ ૮

ગરબી

ગીરધારીરે વાત કહુંછું વીચારો, મુને મોહન આંખ નમારો,
મુને જાતારે મારગડે સીદવારો મારો પાલવડો નવ ધારો. ટેક

(૩૫)

જુલ

મુને રોકાને શું ઉભારોરે, જુઓ જુવેછે લોક હજારોરે આશે
પડ્યો સ્વભાવ નહારોરે, વનમાળીરે યાશે ધણો ફટકારો. મુને-૧
પ્રભુ મારારે આમ ના કીજે વાટે. ઠીક રહીએ પોતાને ઘાટે, નથી
મળતીરે પ્રાંત બજારે હાટે, કાંઈ જોર જુલમની સાટે.

જુલ

નથી જાણતા ધરમ હમારોરે, હમો અબજા લાજનો ભારોરે,
નથી રાખતા કંઈ એક આરોરે, રસીઆજીરે પ્રીત તણો પંથ
ન્યારો, મુને મોહન. ૨,
હજુ સાખીરે રહીછું વાલમ વારં, હવે કહીશ કૈંક નહારં, ન
થી કેતીરે હું શમજી શા શારં મુને લાગેછે કાંઈ પ્યારં

જુલ

પછી જશે બાર તમારોરે નહીં વાંક હમારો લગારોરે, એમં
લાભ નથી કાંઈ સારોરે, અલખેલારે છાનાંમાનાં સધારો. મુને-૩
પાતળીઆરે વાતવકહું એક છાની. તમો સાચી લેજો માકી
મધરાતેરે મંદીરીએ પ્રભુ આવો, સુખે લ્યો લાખેણો લાહાવે

જુલ

પછી રાખશે ના કંઈ ઉધારોરે, મારા જોખનના મદન ઉતારોરે
મારા તનનાં તાપ વીતાડોરે, ગુણવંતારે છોટમદાસ તમારો
મન મોહન આંખનાં મારો.

ગરબી.

ખી આપરે ઉમડ ધુમડ ધનછાંઈ, કાળી કાળી ધટાખન આપરે.

(૩૬)

પીયુ પીયુરે, પીયા કાશ બદ શુનાઇ, દુખ કાને કહુ મારીમાઇ
કુંજ

હુંતો જોખન વતી નારીરે, કાંઇ પેહેરી કસુંબી સાડીરે, મારે
માથે મટુકી ભારીરે, વાટેને ઘાટેરે રાંકી રહા વનમાલી, (કાલી કાલી)
શખી એવોરે રસીઓ છે કામણુ ગારો, મનેલાગેછે બહુ પ્યારો

મારે જોખનરે જોર કરે છે ઝાઝું હુંતો જોઇ જોઇને લાગુ
એવો મન મોહન રૂપાલોરે, કરે આંખલડીનો ચાલોરે, બોલે
મીઠુંને કાઢાનછે કાજોરે, લોક લાજ તજ પ્રાણ જીવન તમને
મોહી. કાલી કાલી,

ગરબી

નંદનાલાલરે, ચાલો ચતુર વિચારી, કેમ રોકાછો પરનારી.
છેલાં છે કમરે છોડરવાદી સુધારી મારો તબોલની પીંચકારી.

કુંજ

હાથ કુળવંત કાઠી કુમારીરે તે તો લાજ ધરે શિરભારીરે,
થયા નિર્લજ તમે ગીરધારીરે, લોક લાજથીરે ચાલિયે સામ વિ
ચારી, કેમ રોકાછો પરનારી.

ડાહાપણુ રાખોરે દિલ વિશે દામોદરજી, પછી જેવી તમારી મર
જી હું તો કહુંજીરે, સામગિયા કરી અ જી, તમે અંતર વી
ચારોતે હરજી કામ પડે ગોવંદજી જયારે, પિયા સમજાવીએ
અણસારેરે, તેમાં ત્રીણું તાં જાણે દીવતારે, દાવ પેચથીરે ક
રીયે જીરી વિજીરી. કેમ રોકાછો પરનારી

રીતે ચાલતારે આજ કદી નહીં આવે, જીરી વિજીરી રમીએ દાવે,

(૩૭)

બધે શોભારે લલના સાધરે ભાવે, એમસમજજો હરિ હાવે,
ગોળ ખુણે પોતાનો ખાધયેરે પરનારી પુઠળનાં જઘએરે
સામ સુંદર સાણા થઇયેરે, મન સમજરે ચાલો તમે ગીરધારી
કેમ રોકાછો પરનારી.

તમે જાણજોરે અમે તમારી છું દાસી અળગા નવ કરો અવી
નાસી, અમે જાણિયારે હૈયા કરા વિલાસી, પણ દર
જગતની હાંસી.

દયા રાખજો ગરડા ગામીરે, હમે કહીએ તમેને શીશ નામીરે,
રોજ મળજો મણીનાં રવામીરે, દયા ધારીરે, અંતરમાં ગીરધારી
કેમ રોકાછો પરનારી.

ગરબી ગીરધારીની

સખી લાગ્યોરે પ્યારો કુજ બીહારી,
મુને લાગી પેમ કટારી, નથી ડરતીરે સામુથી હું મારી,
શું કરશે નણુંદ બીચારી,

કુલ

સુણો કપડી દીયેર દેરાણીણીરે, જુવો ઝેરીલાં જોડાણીરે, બધી
માયા મેં જુઠી જાણીરે. મુજ બદલેરે આણો સુંદર નારી, મુનેલાગી
જવ સસરાજી બીજી જઘ પરણાવો, નથી મુજપર કંઈ દરદાવો
લાગી લગનીરે મન મોહનની સાથે તનમન મેં અરખ્યું હાથે

કુલ

આપી ત્રાસ શુપ્રીતી તોડાવોરે શું મુજને નાહોક રીખાવોરે
લઘશ મોહનથી હુંદાવોરે. નહીં છોડુરે પ્રાણગએ ગીરધારીમુને,

(૩૮)

મન મલુરે રંગ રશીયાથી મારું, રંગ ઝામે લાગે શાર દેહે
અરપેરે પછી શું રહેવું ન્યારું લાગ્યું મોહનતું મુખ પ્યાર,

કુલ

જામી અલખેલાથી પ્રીતીરે, મારો એજ ધરમ એ નીતીરે,
નથી પરણ્યા પીયુથી બીહતીરે, થઇ ચુકીરે મોહનની છું પ્યારી
મુને, ૩.

દીન રજનીરે છબી રદ્યમા રમતી, નથીવાત બીજી કંઈગમતી
રશીયાનીરે સોધ મહીછું ભગતી, નથી કલ મુજને કંઈ પડતી,

કુલ

ન્યારે મળશે એ પ્રીતમ પ્યારોરે. થાશે જનમ શકલ તવ મા
ફોરે. લાગે સંસાર એ વીના પ્યારોરે, બસી ધરના હરી મજે
સુખકારી, મુને લાગી, ૪

ગરબી

જીવો હનુમંતરે, રામ ચંદનો દુત. એવો અંજની કેરો સુત
રાખી મન ખતરે ભાવે, બજે અખધુત. તેના કામ થાએ મજ-
બુત, ટેક.

કુલ

છે હનમત બળ અખુટરે, પાડી ગઢ લંકામાં લુટરે, કરી રાવણ
શેન્યમાં દુટરે, જોઇ અશુરોરે નાઠા વાળીને મુક, એવો. ૧
જીવોહનુમંતરે વળી લાવોરે સોધ સાતાની વીર, કુદ્યો સાગર
રાખી ધીર. એતો હાલેરે ખાવન માહી-મીર જેનુ વજર તણ
શરીર,

(૩૯)

કુલ

આખી લંકાં તેં ખુબ પ્રવળણારે, મારી હાંકને પાડે તાલીરે, બે-
ઠો રાવણુ સામુ પુછ વાલીરે, ધણો બળીઓરે કરતો તે હુકાહુક
(એવો) જુઓ હનુમંતરે, ર ઠક લાગ્યોરે સજીવન દીવો પ્યારો,
લક્ષ્મણને કરવા સારો, મારગમારે બરથજીએ શરમારો, તવ
રામ રામ પોકારો. ૩

કુલ

શુણી રામ શેવકનો સાદરે જાણ્યું બરથ થિયો વીખવાદરે.
તોડો રામ તણી મરજદરે એવુ શમજરે, ધાયો તેદસરથ પુત
એવો જુઓ હનુમંતરે, જુવે તારે પડ્યો વીર જત્રવંતરે, તવ
થષ રદેમાં ચંતરે, પુછી ખમરોરે રાખી રામની ખંત, તવ
કેહં વીર હનમત,

કુલ

સુ ધય થયો છે લંકાની માંયેરે, આવી લક્ષ્મણને મુરછાયરે,
મુને મોહલીયો શ્રી રઘુરાયરે, બાધ જાવોરે લાવો સજીવન છુટ
એવો. જુવો શુણી હકીગતરે, બરથ મન હરખાયો, ઝટ ધનય
ચાંપ ચઢાયો આજુ ઉપરરે હનમત બેઠોયો રઘુવરની પાસ પેંચાયો.

કુલ

થયો સજીવન લક્ષ્મણ વીરરે, આવી સર્વ સભામન ધીરરે. વત્યો
જય જય લંકાની તીરરે, કેહે લલુરે આપજો સુખ અખુટ એ
વો જુવો હનુમંતરે.

ગરબી અખચલે રાહ

(૪૦)

નવ રોકા (૨) મને ગીરધારી સૈન્ય ચાલી બ્રીજનારી,
જીવે સોકા ૨, ફજેતી હમારી, નાંચ નાચ આરીત તમારી. ટેક.
સૈ વખત જાયછે વીતી (૨) છે નણુંદ જોડની ભીતી (૨)
એમ થાય કદી ના પ્રીતી (૨) થાય વાત કઠને જણ. કરે હે
શણ હણે મુંજ પ્રાણ, કરી રીશ ભારી-નવ ચક્ર ૧
મંમ ગોરશ નીચે પડશે (૨) આ નૈરંગ ચીર બીગડશે (૨)
દેર શાશુ હમારી લડશે. તમેતમે છેકથુ જ્ઞાન રાખો કાંઈ શાન
રહેનાં માન, વડુહું ચીચારી. નવરોકા (૨)
તમે માની શીખામણુ મારી (૨) નહી નહીં સંતાવો નારી
(૨) રોકા અલગા શમે અનુશારી (૨) થયો અરુણ હ
દય આવાર ગોરસ મુંજ શાર નહી ખપનાર, મગનના મોરારી
નવ રોકા મુને ગીરધારી.

ગરબી માહાડ

પ્રીય મોહન મારા, નવ રેંહ જ્યારા, નેણના તારા. જીવ તણુ
છો જન ટેક.

શેહુર

જાપ જપું હરનીશ હું દીક્ષમાં, વાગે મુને જણકાર, રેણુ દીવશા
કાંઈ એન પડે નહી, થાએ મંન વિચાર,
છોજ પ્રાણુ હમારા, મન હરનારા, દીક્ષ વશનારા, જીવ તણાછે,
માયા બતાવી મોહમાંદુખાવી, છોડો નહી બ્રીજનાર, વચન આપી
પ્રેમમાં નાંખી જુડો બતાવી પ્યાર,
નથી ઘટતું પ્યારા, રીખાવો દારા કામણુગારા, જીવતણાછે જન પ્ર

(૪૧)

અમરત વાણી મેઘ લોભાણી પામી હુમોહ પાશ,
પ્રીતજ તોડીશું તરછોડી રાખુ મલવા આશ,
શાલે નેન તમારો, દીલમાં માહારાં, નારી ઠગારા જીવ તણાછો
જન-પ્રીય.

પ્રેમે પધારે માયા વધારે, માતો પ્રાણુધાર, વીનતી ધારે શાને
વીશારે છોટમનાં મોરાર શમજુછો શારા, ગુણના ન્યારા કેશર
ઠયારા. જીવ તણાછો જન-પ્રીય.

ગરબી.

મંદીર આવો રાજ કાનુડા,

હસીને બોલાવો આજ કાનુડા,

લલચે લાહાવો આજ કાનુડા.

મારા મનમાં બાંવો લાલ, તેમ તેમો મન લાવો મંદીર આવો,
ધણાં દીવસનો દાવો આજ લાગ મળ્યોછે હાવો. મંદીર-૧

સુણો ધન સ્યામ પુરણ કામ,

અમો અખળા જનના તમો સદન વીરામ સદન વીરામ,

હું છું દાસી તમારે નામ; ઠરવાનો આ કામ મંદીર

તનમાં તાપ વીરહ કહોર,

ફટકફટ ફરતી કાલજ કોર,

સુણો અલભેલા નંદ કીસોર, મારા ચિત્રના ચોર. મંદીર-૩

જીવતડાની દોર, હાથ તમારે મારું જોર મંદીર.

જીવ અકળાય, ધડી ન સહેવાય,

રાત દીવસ તન ધીકતું, મન અમુઝાય મન અમુઝાય,

સમજ પડે નહીં આસુ યાય, મુખડે ન કહેવાય મંદીર-૪

(૪૨)

ચીતકું ચકડોળાય, ધરમાં ખાવા ધાય મંદીર
લલી લલી પાય લાગું લાલ,
ઉતટ સુલટ નવ કરીએ વહાલ, ધરીએ વહાલ,
ગીરધરદાસ તણા પતીપાળ, ગુણુનીધી કુળ્યાલાલ મંદીર
આજ લગણુનું જુહું આખ, ફેડી કરીએ ન્યાલ મંદીર ૫

ગરબી

હરી ઘેલડા ગણાસો ધણું લાજશોળ રાજ,
રહો વેગળા મુનેના મોહન ખાજસોળ રાજ ૦ હરી ઘેલડા.
હું છું એકલી સાહેલી નથી શાયમાંળ રાજ,
જુતી પડી તેથી આવી ચડી હાથમાંળ રાજ હરી ઘેલડા
નથી જાણુતા અગ્નણુ છોળ છેકમાંળ રાજ,
માર રાખીયે પોતાનો રહી ટેકમાંળ રાજ હરી ઘેલડા.
હજી છુટી નથી ટેવ છોકરવાદનીળ રાજ
નથી લાજ કશી લોક અપવાદળ રાજ હરી ઘેલડા
હું છું લાજની ભરેલી ત્રીયા જાતમાંળ રાજ
મારે માથે આળ આવે સેજ વાતમાંળ રાજ હરી ઘેલડા
જીઓ આમ પેલા લોક જીએ આપણેરેળ રાજ
એમ લાગશે તમારા માઆપનેળ રાજ હરી ઘેલડા
છેક આમથું પડયાછો મોટી જાંતમાંળ રાજ
ઝીણી વાત એક કહીસ હું એકાંતમાંળ રાજ હરી ઘેલડા
મારા સમઠે મુને હવણાં જવાદીજીએળ રાજ
વખત આવે ત્યારે મનનું ધાર્યું કરીએળ રાજ હરી ઘેલડા

(૪૩)

હું છું આપની તમેાછો હરી માહારાજ રાજ
પ્રભુ ગીરધર તથા ગુણુ લાહરાજ રાજ હરી ધેલડા

ગરબી

રાગ કેરખાનો.

બ્રખુ બાનકી લલી, સામળી એશે' ને હેડો લગાકે ચલી
આવેજ સામલે મેરી ગલે ઠાડે રહો લાલજમે કબકી ખડી બ્રખુ
હાથમે' છે ગજરા ગુલાકી છડી.
પાંઉસે ઝાંઝર બજવતી ચલી, બ્રખુ
આંખો બરે સુર મે'ને મુખમાં બરે પાન
છોટીછે રાધા બોતસા ગુમાન બ્રખુ
બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ધોર ગંભીર,
ગોવાલણીં કુ', મીલે ગયે જુમના કે તીર બ્રખુ,

ગરબી દાદરો.

હો મને ભુલી ગયોછે મારો છેલ્લોડોરો.
ખોટી ખોટી કાતુ' તારી પ્રીત માહારા રાજ મને ભુલી,
મને નીદ્રા ન આવે સખી શું કરે.
મારે ખોલેછે નાનેરો બાલ મારા રાજ મને ભુલી,
મારી સુની પડીછે મારી સેજડીરો.
રોતાં રોતાં કંઈ રજની ચીતી જાય મારા રાજ મને ભુલી,
મને કાગળ ન આવ્યો હરી હાથનોરો,
એવા કપટીછે જલ્દવગંય માહારા રાજ મને
સખી કુતો જુગુ' માહારા નાયનેરો.

(૪૪)

એવા કેમ ન મહેગ થયા નાથ માહારા રાજ મને ભુલી,
નરસંઘ્યાના સ્વામીને વીનવુંરે,

મેહેતા કર જોડીને લાગુ પાય, માહારા રાજ મને ભુલી,

ગરબી

કાહાના શુણેને વાત હમારી હે મોરા બધયા ન પકડો મોરારીરે ટક
પીયુજ હમારો છેરે નહારો-શાશુ ભુડી ને કપટીછે સસરો,
હુતો પર ધરનીછું નારીરે કાના લાજ મુકીને થયાછો નહારા,
મારગમાં રોકેછો શારા,

મારગ દો મારા પ્યારારે, કાના શુણેને વાત હમારી,

ગરબી

ઠહીઓજ શોદાશે જાએ કનયા મોશે ગાલીરે, દીની બેવખત,
ગાલીબી દીની ગગરીયા ખી છીની ચોલીમે ગફલટ કીની કનયા
મોશે ગાલીરે દીની,
હાથમેં બાસુરીયાને ખાંધે કમરીયા શામરી સુરત બીની બીનીરે
કનયા મોશે ગાલીરે દીની

આવ મારા વાહાલાને ગલે મોતી માળા, બશી બજાયે જાડુ કીની
કનયા મોશે ગાલીરે

ગરબી

મને બંસી વગાડી કાહાના વિસરીરે, વિસરી વિસરી વિ-
સરી રાજ મને બંસી વગાડી કાહાના વિસરીરે, કાઠએ બિરમાં
વી લીધો મારાજ લાડારે, કાંધાધા ચેલ પ્રિતમ તારાં નેણરે,
રાજ મને બંસી બજાવી કાહાના વીસરીરે, મારા બેબનનાં પુર

(૪૫)

વહી જાયછેરે, ખીના ખાલમ પર શુની મારી શેજરે રાજમને બંશી
વગાડી કાઢના વીશરીરે, મને નીદ્રા ના આવે સેજે એકલી
ખીના છલપ્રતી તો નથી, ચોરે રાજ મને, મને મુકી ગયાછે
ખાલે વેશમાંરે લાંધી શુદ્ધ મારી લવણેરે, રાજમને હુતો દાશ
જાણીને આવો મોહલમાંરે, તારા વીના તલપેછે મારો ,પ્રાણુરે
રાજ મને બસી વગાડી કાઢના વીશરીરે,

ગરબી

કાઢાન તાર તાન મારા મનમાં રમેરે, મનમાં રમેરે જો સખી
તનમાં રમેરે, કાઢાન તાર . ટેક લુડી બાધજન કેરા બોલડા તે
કોણુ ખમેરે, કાઢાન તાર, ૧ તતા થધ થધ નદજના લાલ,
તારી ચાલ ખમેરે, કાઢાન તાર, ૨ તાર ૩૫ જોધ પેટ બરી
કોણુ જમેરે, કાઢાન તાર, ૩ મુને સા નવના પ્રાણુ તારી પુઠે
ખમેરે, કાઢાન તાર ૪ હારે નાથ તારી વાત મેતો શુણી વેદરે
કાઢાન તાર, ૫ રામ કૃષ્ણ પ્રભુ દીકડે તનની અગતરે.

કાઢાન તાર, ૬.

કુન્જોડાનો ગરબો.

મારાંરે સ્વામી બોલોને વાલ્યા,
કરમન્યાતો લેખ ખાલ્યા ખોટા, કાઢોની કથ ક્યારે થજો મોટા
કરમનાતો. ટેક, મારારે સ્વામી મદગળતી હીડું હુતોરે ચુડ
વડાતને બીડું, કરમનાતો, ૧ પતી હુતો ઝુરી ઝુરીને રહું, વિ
રહના તો દુખ કોનેરે કહું, કરમનાતો, ૨ સીયાળામાં એકલડી
મુવું મારા નાથના થટે દુખ દેવું, કરમનાતો ૩, પીહરયા તો

લાઈ છું ખાવું, જોગડાથી તુરત મોટા માવું. કરમનાતો, ૪,
 પતંગપર સુતા નહીંરે ગમે મદને માઈ મનકું અતિશે બમે
 કરમનાતો ૫, રહુરે દીન રાત નહીં સુઝે. ચીરતો મારા નવરંગા
 બીજે કરમનાં ૬ કળેકું તો લોક શહુ કહેછે, મનકું માઈ બળી
 બળી રહેછેયે કરમના ૭ દીવાળીએ દીલ બળી રહુ છું, પડે શીર
 શુખ દુખતો શહુ છું, કરમના ૮ દારખાનું શયળું રહું અટકી,
 શરીર માઈ નાખ્યું છેપતકી—કરમના ૯ હોલીયે તો હડું બળી
 બળે, રમુ કયા રમ રશે થાયે—કરમના ૧૦ બલેવેતો બારણે
 કેમ હીકું, વીરહની તો જલણા થકી પીકું—કરમનાં ૧૧ બન્યા
 રહે શુક શુકીનાં જોડા, માંશરે સ્વામી જલદી બનો મોટા—કર
 મનાં તો લેખ બધ્યા જોડા—૧૫

ગરબી

ભેરવી મધુપદ.

કાયકું બળમ કળ્ય શરદરેન,
 મોહનીકા મલ આપ બેન માંહી ગાયોહિ—ટેક.
 એશી તો બળમ બેન, મોહની કા મંલ દેન,
 કામની કા કામ બેન માંહી ઉજ આયોહિ—કાયકું—૧
 શુની નાદ બશુરી કા લગો ધાવ પસરીકા,
 ગોપિયન કે નેનમે આપ સંગ બાયોહિ—કાયકું—૨
 ધરકા તો કામ છોડ, આપકું રહે હાય જોડ,
 કાશીકા તો ડર નાહી, મનમાંહી લાયોહિ—કાયકું—૩
 એશી તુને બાદ કાનો, શારી રેન રાશ લીનો,

(૪૭)

શરદ્દી રેન તેરે મનમાંહી બાયોહું—કાયકું—૪

ચતુરાકો ચિત હાયો,

માનનિ કો મોહ બયો,

મ પારામ જશોદાકો કુદ કર કનાછહે—કાયકું—૫

ગરબી

આવોરે હરી બીદારે બનમે. શામીજી બશીઆ બખએ કાહુ

નુડા—આવોનેરે હરી બીદારે બનમે—ટેક. ને હાલ ગાએ મને

મોહલીઓરે—હરી-૧ આવો તો શંજીઆ શમાંર, કાનુડા-આવોરે

રંગ રંગીલી બીજનારીરે.—હરી ૨

હીલ મીલ ગરબા ગવાડ, કાડાનુડા—આવોરે

ગધાજી પાનીડાગ ચરયારે—હરી-૩

સોલસે ઘોપીયોની સાથ કાનુડા—આવોરે

કાઠડે ઉભો કાંહાનુડોરે, હરી, હરી મોહ કાંકડીનાં માર માહાનુડા

આવોરે—હરી-૪

બેકુયો માંરા માદશેરે, બીદરા બનમે દેશુ હમો મુખડાની ગળક

કાનુડા આવોરે હરી—૫ કાહાન હરી બનમે ગયારે હરી, કાલશે

જોડીયોની સાથ કાનુડા આવોને હરી, મહી લુટે મારી મહુ

કા કુટશે—હરી-૬ કાહાનજી કયાં કરાછોઆળ, કાનુડા-આવોકહુંઆ

માર માનો નહીરે—હરી બી. કરશુકશનેપોકારકાહાનુડાઆવો ૬૨

શગઢહે શાબલોર, હરી હરી હડ મેલને મેલને લગારકાહાનુડા—૬

ગરબી

આધવનંદનો છોરો તે નમેરો થયોજો

(૪૯)

મુને એમલી મેલીને મથુરા ગઓળે—ઓધવ-૨૬

અને મુકી જતા દયા નવ ઉપનીળે,

મુને બ્રાંતી પડીએ એનાં રૂપનીળે—ઓધવ-૧

કંઈએ કામણુ કર્યું કે રૂઝકારયો કરંજે

કેમ દિલ એનું મુજ પર ના ઠરેંજે—ઓધવ-૨

ઓધવ શદેશો કહીને વેળા આવળે જો,

શાયે દયાના પ્રીતમને તેડી લાવળે જો—ઓધવ-૩

ગરબી

લાવણી

મે ભરી નાદ મે સોઈ

તું કામણુ કરી ક્યાં જાય નંદલા લેહેરી

તારી બંસી ડંસી, સરપણુ ઝાઝી ઝેહેરી ટેક.

તારી બંસી સુણીને, આવી છોકરા છાંડી

બળહુતી ગમ્મ ગુલતાન, કેવી થઈ ગાંડી

જેમ ઉતાળે હીંડેજે, ચડે કરી તારી બંસી ૧

મે મેલી માતની લાજ, કાજ સહુ ભુલી

પીઉછને પડતો મેલી, ફદમાં પુલી

મારાં સગાં સહોદર, સરવે કરી મેં વેહેરી તારી તારી બંસી ૨

તા■ માથે મુગટ ચળકે, લલકે મોતી

પીળા પટકા લટકા ચટકા હું તો જોતી

(૪૯)

મને મોહ લગાડ્યો, પીળુ પીતાબર પેહેરી તારી બંસી ૬
 તારં ૩૫ છુપ અનુપ જોઈને ગરીબે
 તુજ વિના ઠાલો દામ, ક્યાં ક્યાં કરી
 ગોપી ધેરવાને આંખ, રાખોછો ઘેરી તારી પસી
 શુ ઉઠ્યો તમારો ભાવ, લાહાવ નથી લેતા
 હું પલ્લો પકડી રહી ઉતરસો દેતા
 મારા ઉપર નવી નેહ, નજર ક્યાં ઠેરી તારી બંસી ૫
 જવાનો કાઠો વિચાર. હું સમજી ગયો છું
 પાશુ કમ જવાં દઉં પાલવ પકડી રહી છું
 મુંના શો વલમનાથ, મરદ છો કે મેહેરી તારી બંસી ૬
 શાખીઓ.

આવી રંગ રંગલી સેજ મારા સ્વામીજી નિંદ્રા કરો. નિંદ્રા કરો.
 મારે જોખન બાલે વેશ મારા સ્વામીજી નિંદ્રા કરો નિંદ્રા કરો
 મારા છુટાછે શીરના કેશ મારા સ્વામીજી નિંદ્રા કરો. તમો દયા
 લાવો લવલેશ મારા સ્વામીજી, નિંદ્રા કરો. ટેક
 પ્રીતમ તારી પીતડી જે શો નકમ ખાર, વાદલ જ્યુકે વીજળી
 જેવી રણમાં જ્યુકે તલવાર. મારા,
 શાંત વરની મુંદરી પીયુ ગયો પરદેશ. તે અબધ્યા સતાવે બધુ
 જેનુ જોખન બાળે વેશ. મારા. ૨ શજન તુમ બમ જાણીયો,
 તુમ ખીજરે મોયે ચેન, દાઝે બનકી લાકડી તેતો સીલ ગટીદે
 દીન ન મારા ૩,
 હાય કરનો જગજો, જગલ ખીજમ જાય,

(૫૦)

ખાપી જીઓ નાંજલે કે જસમેં હાય સમાય, મારા સ્વામીજી ૪
કમા દોરા સુતકા સૈજમેં તુ ન જાએ,

તુતેપીઠી માઠીએ. કે ખીજમેં ગાઠ પડનય, મારા ૫

હારાંઉં. ૩

જો ખીજતામી સ્યા માટે તું જુઠું આજ ચડાવે,

પૂન્ય પુરવ તણ પાતલીઓજી પ્રેમે લાડ લડાવે- ૨૬.

તો કેમ અધાર તપ કાષા વનમાં, ધણી ટાઢ તડકા સહયાતનમાં
માટે મોહન મેઢેર ધરી મનમાં જો ખીજનારી, ૧.

કુ તો જોમાસે ચાચર રહેતી, ધણા મેવ તણી કડીમો સેહેતી
મારા શરીર તણી સુત નવ લેતી, જો ખીજનારી. ૨.

મારું અડધું અંગ મેં વેરાવ્યું, તેને સંધાડે વલી ચડાવ્યું,
મારા તનપર છેડે પણ પડાવ્યું, જો ખીજનારી ૩.

મીતમના સ્વામીની સંજે, મને હરંગ વાઢ્યોછે અંજે.

પ્રીતે ગાધશું નવરજે. જો ખીજનારી. પુન્ય. ૪.

હારાંઉં ૩.

જો જસોદાજી, આવડો લાડકવાયો લાજ ન કીજે.

માસો તે સુધી સુતના પ્રેમ ચરીતને જાણ જાણ લીજે, ૨૬.

એક કહ કીધું મંદારમાં, માખણ પેડો લીધો કરમાં.

ખડુ માકડલાં વાલ્યાં ધરમાં. જો જસોદાજી, ૧.

સંતાડયા મહી સોત્રો વાસો હચેથી હેઠાં પાડે,

ખાવે ખવડાવે ને મહી ઉર જો જસોદાજી. ૨.

મારા સુતા આલકના અંગ મોડે, નાજી છોડી મેત્રે,

(૫૧)

દુખ દોણા જામને દુર ઠામે.

ઓ જસોદાજી-૩

પ્રીતમના સ્વામીના રસીઆ, જોપીને ઘેર આવે ધસીઆ.

ધન ભાગ્ય હમારા ખીજ વસીઆ.

ઓ જસોદાજી,

હાડી

એકવાર ગોકુલ આમીએ, ગોવીંદજી એકવાર ગોકુલ આવીએ;

જોપીએને જાડ લડાવીએ, ઘોવીંદજી-૨૬.

કામળીઆર સુ લખીએ ગોવીંદને, આધવ સાથે કહાવીએ.

ગોવીંદજી-૧.

જે દહાડાના જીવણુ ગયાછે. ધણી ધણી દેહઓ ગાલીએ,

ગોવીંદજી, ૨.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર. ચરણુ કલમ ચીત લાવીએ.

ગોવીંદજી-૩.

હાડી

જમુના મેં જય પડયોર, બાળક મારો જમુના મેં જય પડયોર

પડતાં કમુ નડયોર.

બાળક મારો જમુના મેં જય પડયોર.

૨૬.

ધેનું ઉછાળ કર જમુના મેં ડારી, તાપર કુદ પડયોર, બાળક મારો

ધેનું પાતાળે કાળી નાગ નાથ્યો, મામેં કસ હજી ધરયોર.

બાળક મારો-૨.

ધેનું પાતાળે કાળી નાગને નાથ્યો, ફેણુ ફેણુ નાથ હયોર.

બાળક મારો-૩.

માત. જસોદા મધ્યા રદન કરછે. નયણુ નીર ઝર્યોર

(૫૨)

બાળક મેરો-૪,

હારીડ

હારે મારા ચીર દો વનમાલી, હુહુ અબજા બાલીરે, મારો-૨૬.
હારે ચીરકુ લેકર કદમચડ ખેડો હુ છઉ જળમાં ઉઘાડીરે.

મારો-૧.

ચીરકે બદલે પીતાંબર લઉગી, જળશે હો જાડ ન્યારીરે મારો-૨.
પોએણુ પત્ર કરી નીકલી રાધે. કસકે હસત દેતારીરે. મારો-૩.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, તમે પુરુષ અમે નારીરે. મારો-૪

હારીડ

હારે બેની અપનો સ્યામ ખોટો, ક્યા દોશ કહુ કુબળકો. ૨૬
આપ ગએ કાગળ નહીં ભેજે. ક્ય. કાગળ કો તોટારે. બેની-૩.
મથુરાથી વાલો ગોકુલ આવ્યો. કસ વારયો રાય મોટારે. બેની-૨.
વધારે વનની કુજ ગલનમે. હારે સઉ જીજમાં કાન મોટારે,
બેની. ૩.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર. માર મહી પીને થયો મોટારે.

બેની, -૪.

હારીડ

હારે કુબળએ જાદુ ડારા, જેને મોયા સ્યામ હમારારે, કુબ-૨૬
નીરમળ નીર જમુનાજીકો નાયે, હારે બીચમાં બેહેત જળ ધા-

રારે, કુબ-૧.

હવે ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, હારે જધને પીચા જળ ખારોરે.

૨.

(૫૩)

મહુકી પુડીઆ ભર ભર મારે, કયા કરે બેઠ બીચારે, કુખ-૩.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, આખર સ્થામ હમારારે, કુખ-૪

હારીઉ

હારે મધુર વનમાં ગુજરીઆ લુટી. હારે મારા સીરની મહુ
કી કુટીરે. મધુ. ટેક.

આણી તીરે ગંગાને પેલી તીરે જમના, દધી માખાણ લોધા
લુટીરે. મધુ. ૧

વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમે, મહીકી મહુકી કુટીરે, મધુ, ૨.
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, અધવચ પ્રીતડી તુટીરે મધુ ૪

હારીઉ

હારે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વસીએ, હાંજ માચા લગાડી રંગ
ગ રશીએરે. ચાલો-ટેક
મલાત પોહોરનાં નાખન વાજે, હારે જોમતીજમાં નહાઈએરે
ચાલો-૧.

સાકેર માખાણને તુલસીની માળા. રાય રણછોડને ધરાવીએરે
ચાલો-૨.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગ, માચા લગાડી રંગ રશીએરે.
ચાલો.-૩,

હારીઉ

હારે બગીઆ બગીયાં બગીયાં, મારો બાલમ બીરાને સા

(૫૪)

૨। બગીચાં ઢેક

ઘોર મુગટ પીતાંબર ધારી, કુંડલપર ચીત લગીયારે, મારો-૧
પંદારે વનકી કુંજ ગલનમેં, સોલસેં ઓપીને કાને ઠગીયાંરે.

મારો-૨

ઘીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ ચીત લગીયારે

મારો-૩.

હારીઠિ

જમુનાને તીરે મારો વાલો, મોહનજીને જોવા ચાલોરે, જમુ ઢેક
ઘોર મુગટને કાંનેરે કુંડલ, મોહન મોરલી વાલોર, જમુ-૧,
અકાંત મધ્યો છખીલો નંદલાલો, હેને ઘેરીને ઘરમાં ધાલોરે.

જમુ-૨

ફરી ફરીરે આવો સાગ ન આવે, તમુ મનશા દેહમાં ચાલોરે

જમુ-૩.

ઘીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમલ ચીત ધાલોરે.

જમુ-૪,

હારીઠિ

સટકાલોરે ગીરધર ધારી, મને મારીછે પ્રેમ કટારીરે. સટ, ટેક
જમનાજીની વાટે મધ્યોતો, રૂપ રશીક છખી ભાળીરે. સટ-૧
પંદારે વનની વાટેરે જતાં, સુદર મુખપર વારીરે. સટ-૨.
જાન કરી સાંભલીએ કહ્યું મુજને; મારા પ્રાણ યહી પ્રાણ

(૫૫)

ખાસાં. ૭૨, -૩,

ખીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમલ ખલહારીરે. ૭૨-૪.

હાથીડી

આલો આલોરે કનૈયા મોરો સાથે, મને રોકી રહ્યા સામાટરે.

આલો-૬૩

માથે મટકીને મહીડાંની જોળી. મહી તપે મારે માથેરે, આલો-૧.

હાણ નહીં આણને નહીરે જવા દઉં, આવડા સોહોર શા

માટેરે, આલો-૨.

આધુલ લડસે ન દીઝેરીઝા દમશે, મહી ન ખપે તે માટેરે,

આલો-૩,

હાણને સાર મેતો દીન ગુમાવ્યા, સાંજ પડી મારે માથેરે.

આલો-૪.

ખીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, અખલાને રોકી ઘાટેરે, આલો-૫-

હાથીડી

વારો જસોદા માવડી. કુંવરને વારો જસોદા માવડી, ટંક.

અછરડા ઊડીને વાલો વનમાં પધારેરે, હાથે જોડીને પજે પા

વડી, કુંવરને-૧

નીત નીત ઉડી વનમાં સધાવે, જોર્જાંદ ચરાવે ગાવડીરે, કુંવરને-૨

મોળીયાં મરડીને ખાંધે મારો વાલો, ખાંધણી ઝે કેધ પરે

આવડીરે. કુંવરને-૩.

હાથ જાણે શું ખાંધને જનમીઓ, ખાંધે છે ભાતની કાવડી
કુવરને-૪

શાંતી દાશનો સ્વામી રસીક સીરામણી, શીખ સી દેહ મેલી.
આવડી, કુવરને-૫

હારીડી

મરમની વાત મોહનજીએ જાણી જાણી રીસાવ્યા રાધે
રાણી, મરમની-૧૮૬

મોહનને રાધા વીના નથી ગમતું, માધવતાણુ મન રેહે છે રે લમતુ
ચંચલ ચીત ચતુરામાં જઈ રમતું, મરમની-૧.

હવેરે જઈ રાધાનેરે મનાવો, બેઠીરે સમખાઈ એને સમજાવો
કાતુડા કર ગ્રહીને લાવો. મરમની-૨

વીશખરે વીચાર અતંર કીધો, કે અદ્ભુત નારી તહે। વેશ.
લીધો, સજ્યોરે સાણુગાર અંજે આપ દીધો. મરમની-૩.

ખાણીરે ઠણી સોળ વરસની નારી, પેહેરીરે ભલી ઝરીની કસુંબ
લ સાડી, નીકારે ટોકો નેત્ર જાણીરે કટારી. મરમની-૪

જોઈરે મુખ શામ શુંદર તત્વ થાએ, રાધાજીના દાર
આગળથી જાએ, ડિંચુરે નીચું જીવે મોહા મલકાએ. મરમની

જોઈરે મુખ રાધાને મન લાવી, નવીરે નારી દીઠી તે પાસે બો
લાવી, પુછીરે વાત તેને તે હેતે હુલાવી. મરમની-૬.

જોનીરે બેની આ ખોજમો કેમ રહીએ, માનો તો સાચરે સાચું

કહીએ મોહનને તો મળવા કારણ જઈએ. મરમની-૭
 રાખા કહે એણું કામ નવ કરસો, માનો તો મોહનને માં મળશો,
 સાચુરે કહું ફાગળ ફાંદામો પડશો. મરમની-૮
 રામદાસ આસ પુરો સુખ થાએ, પુરષોત્તમ ભવની ભાવટ જાએ,
 આત્તારામ સુખ સાગરમો સમાંએ. મરમની-૯

હાશીકી.

રાતડલી કોની સંગ્યે જાગ્યા, ઘાએલ છોછ નેન ખાણ કેના
 વાગ્યા. રાતડલી-૮૬.

વાંકડણું તમ સાચું કહ્યું જાયું, મોહન છો કહ્યું મોહનીએ મન
 મેયું, કેમ ખાણ પ્યારી કરી ચી પ્રેયું. રાતડલી-૧.

ભલા ભગવંત વચનનાં સાચા, કેહોની કાલે કેવી વધાતા વાચા,
 તુરતાના તુરત દેખાઆ કાચા. રાતડલી-૨.

જુઠાસું તંતોનકરવો ઝાજે, બોલ બોલી સકતા નથી કાંઈ સાજે
 જુઠારે સમ ખાતાં લગાર ન લાજે. રાતડલી-૩.

હારના ચીન દેછે ઊર દેખા, અધરપર દીસે છે અંજન રેખા,
 મળી મળી જાએછે નેત્રની મેખા. રાતડલી-૪.

જે સું રમ્યા રજની લાગીતે અમોલી, ભુજેરે તેનું નામ જવા
 એ છે બોલી, તેના સમ તમે કહો દીલ બોલી રાતડલી-૫.

શ્રમીત છો આવો લગારેક પોહોડો, પલોદું પાએ મટે શ્રમ
 થોડો, આંગણુલે ઊભા આજસ સીદ મોડો. રાતડલી-૬.

(૫૮)

રાખ્યું મુખ પ્રસન્ન રહેમાં કાઢી, જસે ખરી વસ્તુ અમેલીક
લાધા, સમજણી રયામાં લીધું કામ સાધી. રાતડલી-૭

આમા સામી નેત નેહનાં મળીયાં, છુપ્યું આન મુખ શ્રીધુંમાં
ભજીયાં, દયાના પ્રીતમ બેઠું પ્રસંજે ઢળીયા. રાતડલી-૮

હારીડી

પ્રીતલી જીવજીની તોડી, નરવર નવલી કાઢોની સજે બેઠી.
પ્રીતડલી-૨૬.

નેતમાંથી નાથજી નીર સુકણ્યાં, દેવારેમાંથી હેતલકારે ચોરણ્યાં,
કેસવરાય મનજી ક્યાંરે પોરણ્યાં. પ્રીતડલી-૨૭

ચતુર હોય તે ચતુરાષ્ટ્ર જણાવે, ઉપરથી વાત મીઠીરે ખતાવે,
દેવામાંનું તુરત જણાયામાં આવે, પ્રીતડલી-૨૮

સાનેરે કાળે સામ યાઓ ઝોસીઆળા, હમેરે નથી કહેતાં જોરા
કે કાળા, જેવાં બાળાં હોય તેવા પડે જાપા. પ્રીતડલી-૨૯

જણાજોજી જીવજી રસની રીત, પરાંજો નયાએ મોહી તમ પ્રીત,
દયાના પ્રીતમ બજો નીત નીત. પ્રીતડલી-૩૦

હારીડી

જસ ભરવા કેમ જાણીરે, જસોદા મયા, જસ ભરવાને કેમ જા
ણીરે. ૨૬

સોના ને કરે મારા પડારે, માગરીઈ, ઉઠણીએ રતન જડાવુરે
જસોદા-૨૭

વાટે ને વાટે વાલો પાણીડારે માંગે,

(૫૯)

લોક દુષ્ટતા કેમ પાછીરે.

જસોદા—૨.

નાથજી પ્રભુજી તમે નીરલજ થાઓછો, કું નીરલજ કેમ થાજી
રે. જસોદા—૩

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, અમુકે કું વેચાઈરે—જસોદા—૪

હાશીડી

અજબ સલુણી પ્યારી મૃગા નેણી, તેં મોહનવસ કરતોરે, અજબ
પીતળ લોટા જલેરે, બરાવું, દાતણ મે કુચ કીતોરે. અજબ—૧.
ચીનાઈ પ્યાલા તેસેરે બરાવું, મરદન મે કુચ કીતોરે. અજબ—૨.
તાંખાં કુંડી જલેરે બરાવું, નાકાવણમે કુચ કીતોરે. અજબ—૩.
બાર બતીસી રસોઈ રંધાવું, બોજનમે કુચ કીતોરે. અજબ—૪.
બાસેઈ પાંતનાં બીડલાં લાવું, મુખવાસમે કુચ કીતોરે. અજબ—૫.
સાગ સીસમના ઢોલીયા ઢળાવું, પોઢણમે કુચ કીતોરે. અજબ—૬.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ સુખ કીતોરે. અજબ—૭

હાશીડી.

કરના ફકીરી ત્યારે કયા દલગીરી, સદા મગનમે રહેતારે ટેક.
કોઈ દીન આગને કોઈ દીન બગલા, કોઈ દીન જમલ વસતારે.

કરના—૧.

કોઈ દીન બગ્ગી ને કોઈ દીન પુરી, કોઈ દીન ફકમ ફકારે.

કરના—૨.

કોઈ દીન હાથી ને કોઈ દીન મોડો, કોઈ દીન પાંદિસે ચમના

રે. કરના—૩

કાંઈ દીન ગાદી ને કાંઈ દીન તકીઆ, કાંઈ દીન સોના ચટાઈ
રે. કરના—૪

હારીડી

કઠણુ ગયા માધન મથુરાં જઈ, કાગળ ન લખ્યો કટકોરે. ટેક.
ગોકુલમાં સહિ વાત કરેછે, કાહાના કુચુળ સું અટક્યોરે.—કઠણુ-૧
કુચનરે કાળી ને અંગેરે કુચડી, એ શું કરસે લટકોરે—કઠણુ-૨
કાગળની સી ખોટ પડીછે, ખડીયામાં રસનાઈ ખુટીરે. કઠણુ-૩

હારીડી

આજ મળ્યા એકાંતથી, વાહાલા ઉભલા રહેજો. હાંહારે—ટેક,
વંદરા તેવનની વાટખંરે, વનમાલી લુટે—હાંહારે—૧.
હર ઉપર હાથ નવ નાંખીએરે, ચીન માલા લુટે. હાંહારે—૨
ગોવાળીઆના ગુંજમારે, હરી ગમતાં દીઠાં. હાંહારે—૩
મોરા મુગટ સોર પર ધર્યોરે, હરી લાગો મીઠો. હાંહારે—૪
સહિ સખીઓ ટોળે મળી, મારી ગત મત લુટી. હાંહારે—૫
ગત લુટીને ગભરાઈ પડી, હરી લાગે મીઠા. હાંહારે—૬
હરીલટના હરી પાતળીઆરે, કેવું હોએ તે કહેજો. હાંહારે—૭
આજ મળ્યા એકાંતશું, વાહાલા ઉભલા રહેજો. હાંહારે—૮.

હારીડી

દેહો બંસી મેની હો રાધે પ્યારે, દેહો બંસી મેરી. ટેક.
ક્યાંસે ગાઉ રાધે ક્યાંસે બળવું, મ્યાંસે લાવું ગોવા ઘેરી. હોરા
હાથસે બળવું રાધા મુખસે ગાવું, પડી એક ગોવા લાવું ઘેરી.

પ્રાગ પ્રાગ વંદાવન હુંડું, કુંજગલન સખઝેરી. હો રાધે—૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરભરનાગર, સહ જોવાતને ઘેરી. હો રાધે—૪.
 ગરબી.

સીવશંકર માહાદેવ કહીએ, ને કતાર ગામમાં વાસોળ,
 સગરામ પરામાં મોટું દેરું. રોકડીઆ હાતુમાન, સીવને સેવોળ
 પીતળ સોટા જળે ભર્યાં, મને હરી સમણામાં આવ્યાળ,
 દાતણ કરતાં જીવડો તણપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૧.
 ચીની પ્યાલા તેલે ભયા, મને હરી શમણામાં આવ્યાળ;
 મરદન કરતાં જીવડો તણપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૨.
 તાંબા કુંડી જળે ભરી' મને હરી શમણામાં આવ્યાળ,
 નાહાવણ કરતાં જીવડો તણપે, દેખે દુરી જન લોક, શીવને-૩.
 બાર બતરીશી રસોઈ કરીરે, મને હરી સમણામાં આવ્યાળ.
 ભોજન કરતાં જીવડો તણપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૪.
 લવેગ સોપારીને ઝેળચી, મને હરી શમણામાં આવ્યાળ.
 મુખવાસ કરતાં જીવડો તણપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૫,
 ગરબી.

ઓ વાંસલડી, વેરણ થઇ લાગીરે બીંજની નારને,
 સું સોર કરે, જાતલડી તારી તું મન વીચારને. ૨૬,
 પૂતો જંગલ કાળ તણો કટકો, તને રક્ષીએ લીલો રંગ ચટકો
 એ ઉપર આવડો શો મટકો, ઓ વાંસ-૨૬.
 તને કાન વરજી કરમાં રાજે તારા અધુર તણો એ રસ ચાખે
 એ માટે આવડું બીજ ભાખે, ઓ વાંસ-૨.

હુ પ્રીનમના વ્યામને પ્યારી, તને કહ્યુંએ ન કુડ વીસાસી,
હારો મમ મેઢ હાગ્યો ભારી. એ વાંસ-૩.

ગરબી

મન માંને ત્યાં જાઓછો છ. તમારું મન માને ત્યાં જાઓછો;
જુડા સમ સીદ ખાઓછો છ. તમારું-૨૬.

હયોર હયો હવેલી મેલીને, જુડે રવાને સીદ જાઓછો છ.
તમારું.

તાપીરે સરખા તીર્ય મેલી, ખાઓમીએ સીદ નાહાઓછો છ,
તમારું-૧.

દાહનાત સરખાં જોખન મેલી, રાખડી પીવાને સીદ જાઓછો છ
તમારું-

લવેંગ જોળાખીને પાંનના પીડલાં, સોપારી ખાવાને સીદ ચા-
ઓછો છ, તમારું.

સોના રપાના સોગડાં મેલીને, કાંકરે રમવાને શીદ જાઓછો છ.
તમારું-૩.

રાધા સરખી નારી મેલીને, કુચળને વેર સીદ જાઓછો છ,
તમારું.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ મલ સીદ ચાઓછો છ તમારું.

ગરબી

હારે રશીઆ મને જાવા દીજો, હારે તારે દાણુ ધાએ તે લીજો.
રશીઆ-૨૬

હારે કુંતો જોકુલની જાનનારો, હારે કુંતો મહ વેચવાને માણી
વાટડીએ આજ ન હીજે, રશીઆ મને-૧.

હારે કુંતો બીખુ બાનની છોડી, હારે માઈ મલે મહીની જાણી,
લ્લો આઠાં જોરસ પીજે, રસીઆ મને-૨.

હારે મારી સથળી સાહેલી સહુ ચાલી, હારે મને મેરી કમા ગીરધારી
મારગડે ધુમ ન હીજે, રશીઆ મને-૩.

ગીરાં કહે પ્રભુ ગીરધ નામર, તનમન અરપણુ હીજે, રશીઆમને-૪.

મરળી

ધન શ્રી જમના.

કારપા કરી શ્રી જોકુલ ખીજ સુખ આપજો.

ખીજની રજમાં.

અવની અમને યીર કરીને યાપજો.

ટેક.

તમે મેટાછો શ્રી માહારાણી, તમે જીવ તણી કરજી, જીવણી,

અમને સરણે લેજો તાણી,

ધન શ્રી.

જીવ જાણે શ્રી જમના નાહીએ, આપણે અખંડ ખીજવાશીયાઈએ

એવી ઉતમ લીલા નીત ગાઈએ,

ધન શ્રી ૨.

વાલો વંદારે વનની વાટમાં, નાવા શ્રી જમુના વાટમાં,

વાલો રાસ રમાડયા રાતમાં.

ધન શ્રી-૩.

વાલો જોકુલ મથુરાની ગલીઓમાં માહારાજનો મુજને મળીઆ,

મારા પ્રભુ મનોરથ સફલ થયા,

ધનશ્રી-૪.

પથરાવો કજી સરપ મેવા, આરો ગાવો ખીડા મેવા

વધશ્રવને લાભ ધણા લેવા.

ધનશ્રી-૫

નંદજીનો વાલો વનમાલી, કાળેદ્રો કાઠે ઘેનુ ચારી,

વાલો હશી હશી અમથુસે તાળી,

ધનશ્રી-૬.

ચાલો તો વધએ જીજ વાંશી પરકમાં કરતાં ચોરાશી

વાલે જનમ મરણની ટાલી ફાંશી,

ધનશ્રી-૭,

સખી સબલોની સારંગ પાણી, વધશ્રવને વાલીએ વાણી;

સોખા જોધ હરી દાસે નણી,

ધનશ્રી-૮.

ગરબી.

હીસાવ્યા રસીક સંગાતે રાધા,

બોલુ નહી સ્યામ સંગાથે બાધા.

રીસાવ્યા.-૮૬

સખીરે હુતો બોળ બણી બોગવાધ. બેની હુતો પ્રીત કરી પસ્તાધ

બેહારે હુતો બાલુ નહી સમખાધ.

રીસાવ્યા.-૧

સખીરે જન બેઠ જખીલામો દોઠો, હધડે નહી હેત મોઢે જોલે

મીઠો. જગજીવન જે બોલે તે જુઠો,

રીસાવ્યા.-૨.

વાલારે સંગેવદારે વનમોરમતાં, હસો તાળી દધને કુહડીએકરતા.

કાનુડામાં કાટ દોઢુ ધણુ રમતા,

રીસાવ્યા ૩;

સખીરે મેતો સોઠ લાજ સઉ ટાળી. સખીરે મુને મેહેલે, મેહેલે

બહુ બાલી

સખીરે મો કહેલે કાનુડાવાલી,

રીસાવ્યા.-૪.

સખીરે હુતો ગધતી જમના સાણી, વાલારેકેરીવાત અંતરનીજણી

તજીરે મને કુખજ કરી પટરાણી.

રીસાવ્યા-૫

સખીરે મને લુધરે લુરહી નાંખી, બેનીરે બેની કાંઠાં સુધી ર-

હીએ સાખી

રીસાબ્યા-૧

વાલીરે ફૂતી તેને મુગટમાં રાખી.

સખરે મને હસીને આપી તાલી,

કે રાધા તું છે પણી મને વાલી, જોઈરે મેં તો હકરાઈ સરરે

હાલી. રીસાબ્યા—૭

સખીરે મેં તો મુગટમાં જોયું ઉઘાડી, દીઠીરે, મેં તો નજીતમ

જોમન નારી, સોખરે પેહેરી મારા જોવી સાડી રીસાબ્યા—૮

બેનીરે મારા મનમાં તે કંઈ કંઈ થાએ, જોનીરે બેની જુલમ

કર્યો જદુરાએ મારારે સમ મારાથી નકીરે ખમાએ. રીસાબ્યા—૯

સખીરે મારા મનની તે કહી એક વાત, હવેરે નહીં બોલું

સામળીઆની સાથ, એવુરે કહી વચનઆપ્યું સખી હાથ. રીસાબ્યા

રામદાસ આશ પુરે સુખ થાએ, પુરશેતમ બવની બાવટ જાએ,

આતમારામ સુખ સાગરમાં સમાએ. રીસાબ્યા—૧૧

ગરબી

સોયકડી થઈને સાલે, મારા મદીરમાં કાણુ માલેરેસો ટેક.

પીતળ લોટા જોરે બરાણું, દાતાણુને મસે આવેરે, સો-૧

ચીની ચમ્પાણી તેલેરે બરાણું, મરદનને મસે આવેરે. સો-૨

તાંત્રાં તે કુડી જોરે બરાણું, નાવણુને મસે આવેરે. સો-૩

બારે બત્રીશી રશેઈઓ રંધાણું, બોજનને મસે આવેરે, સો-૪

લવેંગ એલાચીને પાનનારેખીડલાં, મુખવાસને મસે આવેરે. સો-૫

આમ સીસગના ટોલીઆ ઢલાણું, પોટણુને મસે આવેરે, સો-૬

(૬૬)

ગરબી

કાંતુડો કાલજની કાર છે, જેની મારો કાંતુડો કાલજની કાર છે, ૧૬.
 અટપટી પાથને કેસરીયા વાગો, માથે કળાયલ મોર છે. જેના ૧
 વંદ્રાવનમાં વાલે વાંસલી વળડી, મોરલીનો સ્વર જોર છે. જેની-૨
 શાંતીદાસના પ્રભુ રસીક શીરોમણી, ગોપી ભંગ પાથરો દોરજે
 જેની-૩

ગરબી

દીડડો કાન કોડામણોરે, કોષએ દીડડો કાન કોડામણો. ૧૬. ૧
 છેલ છબોસોને છોગાજો, રડોને ખુમ રસીઆમણોરે કોષએ-૧
 મહી છત્રરાની વાલો બુધીની પાયે, સામલીઆ સોડામણોરે કો-૨
 શાંતીદાસનો પ્રભુ રસીક સીરોમણી પોતે થઈ ગયો વામણોરે-૩

ગરબી

પ્રેમની પીડા તે કાહોને કહીએરે, હો મધુકર પ્રેમની પીડા તે
 કાને કહીએ. ૧૬.
 થાતા ન જાણી પ્રીત જતાં પ્રાણુ જતએ, લાગનાં કીધાં તે વા
 ગ્યાં દુધએરે, હો મધુકર-૧
 જને કહેએ તે તો સરને કહે મુરખ, પરતાવો ખામી સહી રહી
 એરે, હો મધુકર-૨
 ધીકએ ઢાંક્યા રાત દીવસ અંતરમાં, જુખ ગીદામાં નવ લા
 એરે. હો મધુકર ૩
 ઢાંક્યા ઉપર જુણ નીધું એ કામોદરે, સોકલહી મુશને કાળજ

હાલીએરે. હો મધુકર-૪
 અખળાનો અવતાર તે પરાધીન, રક કલપેએ પણ કાંઠાં જઈ
 એરે. હો મધુકર-૫
 રનેહને દગડયો ધણો નરણી માઠો, સું કરીએ વાઢ્યાં તે વ
 હીએરે. હો મધુકર-૬
 દયા પ્રભુ આવે તો પ્રસીધ સુખ થાએ, દુઃખ દીધું નંદજી
 નેહીએરે. હો મધુકર-૭

ગરબી

તમે અખણ્યા હમે ગહીઆરે, મારો પાલવડો સીદ તાણીએરે,
 તમે સમજી લો મન માએરે, સામળીઆ વાહાલા રોની વેગળારે-
 નારી સુરે સમજને તું મુજનેરે, હું તો નહીરે જવા દવું તુજ
 નેરે, તારી મરડીને રાખીસ જાહરે, મહીયારી રાધા દોની દાન
 સુરે. ૧ અલ્યા જાહિ સું મરડે વીઝારે, મેં તુજ સરખાં બહુ
 દીઠારે, કપર છે કંસનું રાજરે સામલીઆ ૨
 નારી કંસથકી શું થાએ છેરે, એવા કંઈરે આલ્યા કંઈ
 છેરે, તારા ઉરના ઉતારીસ હારરે, મહીયારી રાધા-૩
 આલ્યા હાર દેયાનો તુટસેરે, મારા માથાની લટ છુટસેરે, મારી
 સામુડી દેસે ગાલરે. સામળીઆ-૪
 નારી આળને ગાળ કોને ચઢેરે, જોલો લેણું હસે તે તો લડેરે,
 તારા ધરમાં નથી કાંઈ કામરે. મહીયારી રાધા-૫
 અલ્યા કામ સુ પુછે છે વીઝારે, મેં તો તજ સરખા બહુ
 દીઠારે, મેલો મેલોની મારો હાયરે. સામલીઆ-૬

નારી હાથ ન મેલું તાહેરોરે, આ ધોળમાં અમત છે મહિરોરે
 હવે દાણ મેલ કેમ જાએરે, મહીયારી-રાધા-૭
 અલ્યા દાણી તે કાને કહાવીએરે, ગોકુલથી મથુરામાં આવીએ
 રે, આરી નંદ જસોદાની ગાયરે, સામલીઆ-૮
 નારી ગાયે ચારે સું થાએ છેરે, આપણા બંનનેતા કામ થાએ
 છેરે, નારી મેણાં દીધે સું થાયરે, મહીયારી રાધા-૯
 અલ્યા એમ ન કીજે વીઠવારે, મેણાં માણસને દેતાં દીઠવારે,
 નને લંપટને નહાં સાંતરે, સામલીઆ-૧૦
 નારી લંપન છે તુજનેરે, હવે દાણ આપી દેને મુજનેરે,
 તું તે દાણ ચોરાવીને જાયરે, મહીયારી રાધા-૧૧
 અલ્યા ચોર પણ નહાં ડાળીએરે, જાદવરાય જાવા દીઠીએરે,
 તારું દાણ આપું તે લેરે, સામલીઆ-૧૨
 નારી દાણ ન મેલું હોકારે, અમે લઈશું ગણીને રોકારે, તેમ
 તે સું કરસે લોકરે, મહીયારી રાધા-૧૩
 વાલા લોક થકી નથી લાજતારે, સુંતા મંદીરયામાં માહાલતારે,
 મારા ફાલ્યાં મહાઆરીના માટરે, સામલીઆ-૧૪
 નારી મહીના માટલાં ફાડીસુરે, તારા ધરના ગોરસ ઢાલીસુરે
 હંધ્યા કસનો નથી લાગરે, મહીયારી, રાધા-૧૫
 ફૂંતો બીજુ બાણુ તા છોકરીરે, મારી પાસે નથી પછ રોકડીરે,
 તુંને ક્યાંથી આપું દાણુરે, સામલીઆ-૧૬
 અલ્યા પછએ પછએ સું થાએ છેરે, હવે દાણ વેળા વહી જ
 યે છેરે, તમે પીયારી બોલો વાતરે, મહીયારી રાધા ૧૭

(૧૯)

તું તો નંદરાયનો ગેટડોરે, તું શાનો માગે દાણ દોકડોરે, તું
 તો ગોકુલ ગામનો ગેટડોરે. સામળીઆ—૧૮
 અધ્યા ગેટા પછું નહીં કીજીએરે, જુગમાં તે જસ લીજીએરે,
 સકરે ભાણેજની સાથરે. મહીયારી રાધા—૧૯
 મામા કંસે માર્યા ભાણેજનેરે, તમે નાશી ગયા ગોકુલમાંરે, તે
 તો નંદ જસોદાને ઘેરરે. સામળીઆ—૨૦
 અલી નામંતી ભાગંતી જાએછેરે, ધણે દહાડે આવી મારે હા
 થમાંરે, હવે નહીરે મેલું તુને અહીરે. મહીયારી રાધા—૨૧
 અધ્યા જરે જુલમ નહોં કીજીએરે, બદવજી જવા દીજીએરે.
 બીડી આહેરીપછું ના કીજીએરે, હવે દાણ આપી દીજીએરે,
 તારે રંગથી જાએ ઘેરરે, મહીયારી રાધા—૨૨
 અધ્યા રંગ સું પુછે સામળારે, આ લોકાને રંગ લાગે ધણારે,
 તમ સાથે બાંધી પ્રીતરે. સામળીઆ—૨૩
 અધ્યા દાણ લીલા એવા કીજીએરે, વાગી કાળજડાની કોરમાંરે
 તે તો વાગી ચાલી વન માંએરે. સામળીઆ—૨૪
 અલી ચાલ વીસારી માલતીરે, તું કાહાં જાએછે મદમાતીરે, એમ
 કેહું રૂધનાથજીનો સ્વામીરે. મહીયારી રાધા—૨૫

ગરબી

(ક) મારગ મુકો માવજી, ઘેર જઈએરે, મારે માથે મહીના મા
 ટ, ખોટી થઈએરે, રેક.
 મને વાર ધણી થઈ વાટમા, ઘેર જઈએરે, દેખે દુરીજન લોક,
 ખોટી થઈએરે ૧

(૭૦)

મારો પડખો પાંચ નીલાતસે, ઘેર જમએરે, પડોસણ પુછશે પર
ખોટી થમરે. ૨

મારી સામુ છે રીસાલેની, ઘેરે' મારા નણદી દેશગાજરે, ખોટી
થમએરે,—૩

મારી દેરાણી જોડાણી મેણાં મારસે, ઘેર જમએરે, ટીએરીયો પુ
છસે પેર, ખોટી થમએરે—૪

હેત હોય તો હરી આવજો, ઘેર જમએરે, મારો હમણાં મેલો
હાય, ખોટી થમએરે—૫

રાખેના રસીયા નાયજી, ઘેર જમએરે, મારા પ્રાણ તણા આંધા
ર, ખોટી થમએરે—૬

ગરબી

બીગરીયારે મત ઢોરોકનેયા, મેં તો દહીંગીગાળીરે વાલારે ખેવખન
દાંડાના મેં તોરે દહીંગી ગારી, રેવાલા, કાંના મેં તો તુમસે દારી

રેવાલા ગાગરીયા—૧

જઈ તોકારે જસોમતી આગળ, ધીરો રેરે ગીરધારી રેવાલા
ગાગરીયા —૨

વંદા વાંનમે સોર ઉપતો, ખોટી કમરીઆ કારી રેવાલા—ગા૦૨

વંદારે વનમાં સોર ઉપતો, મળી સકળ ધોજનારી રેવાલા—ગા૦૪

વલ્લભના સ્વામી એમ કરી કહેછે, સીવની ભકતી સારી. રેવાલા,

ગાગરીયા—૫

ગરબી

પુનેમ પ્રગટયોરે સજની, આવી રૂડી રમવા સરખી રજની ૧

રમવા મયાંતારે હેલી, ધરનો સખજો ધંધો મેલી. ૨
 રાંધ્યાં મેઘવાંરે અન. વાહાલાજીની મોરલીમાં આણુંદ ૩
 મધુરીશી મોરલીરે વાળે, તેતો મારા રૂઢ્ય કમલમાં છાજે. ૪
 મીડા સીદ જાઓછોરે મેલી. તમે મારા બાળ પણના બેલી. ૫
 મારે મહી વેચવારે જલુ, તમારે ગોરસ છુટી ખાલું. ૬
 પંદ્રા વનનીરે વાટે, વાહાલા મારા ઉભા જમના ધારે. ૭
 માથેથી મટ્ટીરે લીધી, વાહાલે મારે ઉભા રહીને પીધી. ૮,
 ફરીયો જોયોરે ડાહ્યાળી; તાંથી એવો હીરલો લાવી બોળી. ૯,
 દાસ બોવનનારે રવામી, તનમન સોંપૂ અંતર જામી, ૧૦.

ગરબી

સું કહું સો બાને આજ રાતનીરે લોલ.
 સરદ પુનેમ બલી બલી બાતનીરે. લોલ, સું કહું ટેક,
 સંકર આવ્યાને સાદીએ ચઢીરે લોલ.
 સાથે ઉમીળ્યા તે અડધે અંગ ચઢીરે લોલ, સું કહું ૧.
 પેલો કામ દેવ ઉભોછે લાન ધરીરે લોલ,
 રજો ઉડ પતી અજવાળુ કરીને લોલ, સું કહું-૨,
 આવ્યા ધંદ્ર ઉદ્રાણી જોવા કારણેરે, લોલ.
 તનમન ગયું પ્રભુજીના ધ્યાનમરે લોલ, સું કહું, ૩.
 ખોળ દેવ જોવા આવ્યા તે ગણુતી નહીરે લોલ.
 જોઈ અપહર લાગ પાપી નહીરે લોલ, સું કહું-૪,
 સાંમ વેદનું ગાયન કહરું વેણુ મારે. લોલ,

વેથી સડ કાનુ લાં મનડું હયુરે લોલ, સું કહું-૫.
 પગેને પુરને છુમ છુમ વાગતારે લોલ,
 જોખી ધમ ધમ ધુગરા ગાજતારે લોલ, સું કહું-૬.
 ષડે તાલી તે મધુરી તાનમારે લોલ.
 ધરે સંકર સરીખા મન ધાનમારે લોલ, સું કહું-૭,
 એવે રાશ રચ્યોએ વંદાવનમારે લોલ,
 જોઈ કળ્ય મુખ રાચ્યા મનગારે લોલ. સું કહું-૮.
 સુખ નથી એવું સંસારમારે લોલ,
 શુણુ ગાયો હરી દાશ ગાનમારે લોલ. સું કહું-૯.

ગરબી

રમજુમ કરતી ચલી બીનડી, પેહેરી કસુઆ સાડી,
 બડી પલકમે વાત લગાદડ. કાણુ પુરસ ધેર નારી, રમજુમ.ટક
 તુમારે રહેના જંગલ દેવલમે, ગાંજ ભંગર ભોગી.
 તુમારા સીરપર આક ધતુરો, અમ બીલડીને તમે જોગી.

રમજુમ-૧

રારે બીલ ધેરમે પણુ રહેતી, બાલ બાલ મોતી પરાતી,
 મેરાંરે બીલક બહવા પડયોરે, સીવ જંગલ હીડું જોતી.

રમજુમ-૨.

સોનારે રૂપા બોહોત ધરેણા, મોતનકો નહીં પાર.
 સવા સેરકા કાંઝર ધડા દડ, હમક મેહેસો પાવ- રમજુમ ૩.
 એટલ મેરા બાહ બત્રીજ, સવાલાખ મેરા બીલ,

સવાસાખ મેરો ભીલ, અખારિ આચેગો ભુલીઓં ભીલતો,
તુજને સગાઓગો તીર,

૩મઝુમ-૪

અકાસ વરતો ધુંગ ધકાદકિ. ગંગા નીકાદકિં પાણી,
જટામોથી ગંગા નીકાદકિં, કુખઈ કુખઈ ભલી મારં,

૩મઝુમ-૫.

તુમારે ઘેર તો ગંગા પારવતી, તીસરીકું કા કરનારે,
અમે અમારે મારગ જઈએ. તપસું ધાન તમે ધરનારે.

૩મઝુમ-૬,

પારવતીજીકું મૈઅર વળા દકિં ગંગા ભરે તેરો પાણીરે,
ઉજડ બડપર મેહસ બતા દકિ, તુજને કરં પટરાણીરે,

૩મઝુમ-૭.

જો ભીલડીડી ગરજ કરો શીવ, નાચો દાહાંડી દાહાડી.
થનગન થનગન શીવજીરે નાચ્યા, ભીલડીનો અગાડી.

૩મઝુમ-૮,

પારવતીએ રૂપ પ્રકાસ્યું, મનમાં સોવજી લાજ્યા,
વલભના સ્વામી એમ કરી કહેછે, શીવની ભકી સારી.

૩મઝુમ-૯.

ગરબી

ઉભો રહે અલભેસડા, કહું વાત હું તુજને, હાંહારે-૧૬-૨૬
સામાટે નથી બાધતાં, કાણુ જો મુજને, હાંહારે-૩૧-૩૨

વચન મયું મગવા તણું, તેની આંદી પાડી, હાંહારે-તેની-૨
મનમાં રે સમજે સામળીઆરે, તમથી કાણુ વહાણું. હાંહારેતમ-૩
આપ કારણ આ બધું સજીરે, વાલા ક્રીડમાં માણું

હાંહારે-વાલા-૪.

શું કરીએ સંસારનેરે, સાસરીઆં સાલે, હાંહારે-સાસ-૫
અમે વડુઆર વાલેમજીરે, મારું સું ચાલે, હાંહારે-મારું--૬
જાણ થયું છે અમનેરે, એ કહે એવું હાંહારે-એ-કહે-૭
નહકું વર સાથે લશ્ચું, વહુ તારે સારું. હાં હાંરે-વહુ-તા-૮
પાંચ પટાનો ધાખરોરે, હરીઆઇનો નેશા, હાંહારે-હરી-૯
કસુખાની કાંચળીરે, ઉપર તોઇનો ગોરા, હાંહારે ઉપર તો-૧૦
પેરો તથી પાણુ પેહે-સું, મને ઓરીયો વીત્યો, હાંહારે-૧૧
હરીમટનારે હરી પાતળીઆરે, કેવું હોખતે કહેજે. હાંહારે-૧૨

ગરબી

કે મોરલીવાલોરે મોહનજી ધયા ધણીજે, કે તારી મોરલીની
નિંદા કરે ધણીજે ટેક.

કે નીરબે ધઇને છેડતો નાખ્યો શીર બણીજે, કે જાણે જુઠા
સંસાર લાગ વીસરીજે મોરલી-૧

કે ગોપી જનત ભાત વરણુ કુલ પર હરીજે, ખરી ખાંતે છબી
લાઇને હું વરીજે, મોરલી-૨

પ્રેમ પ્રીત કાલાનુડો વર, હું બનીજે. રડો સમે એછે મેમલજી
પોતે બન્યાજે, મોરલી-૩

(૭૫)

ગરબી

માયા લાગી તાહારી, હરી મુને માયા લાગી તારી—૨૬.

કુસડીએ હું સેજ બીજાવું, બાજઠ મેલું દાળી, હરી મુને—૧.
સંસારનું સુખ હું તો કાંઈએ ન જાણું, જેર દધને મેંતા મારી

હરી મુને—૨

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, તમે જીત્યાને હું હારી—હરી મુને

ગરબી

બસ ગઈ રાધે પ્યારી, મોરલીમાં બસ ગઈ રાધે પ્યારી—૨૬

ગોરે ગોરે અંગ પર સાલુડા બીરાળે, ઉપર વરટકા નારી ૧

ગોરે અંગ અતલસકા ચોલી, ઉપર દાર દગ્ગરી.—બેસ—૨.

ગોરે ગોરે મુખ નટવરસે મોતી, દીક્કડીકી ગન ન્યારી બસ—૩

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સુંદર મુખવરવારી—બસ—૪

ગરબી

મોહન બાંગ પીલાછરે, કદમ નીચે મોહન બાંગ પીલાછરે—૨૬

જગ જમુનાકે સીતલ પાણી, ગાંગર બર કર લાછરે. કદમ—૧

સોનેકા કુડીને રૂપેકા સોટા, કુડીએ રતન જલાછરે.—કદમ ૨

કુખ્યએ વાટીને બનદેવે ધુટી, રાધાએ સારી સાછરે. કદમ—૩

સોનેકા પપલરે તમે પીઓ મતબાલા, અંખીઆમાં કીચીઆછરે

કદમ—૪

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ ચીત લાછરે કદમ—૫

ગરબી

સીતા કોણે હરીરે, હો લક્ષ્મણ સીતા કોણે હરીરે—૨૬.

(૭૬)

સીતાને હરીરે પેલે લંકાપતી રાવણે, મધછે રાખ ભરીરે હો-૧
કેને સીતાકું મુગચંચરની ચોલી, કહિએક ખુલ્લે ખડીરે, હો-૨
જાંચી જાંચી મેડીપર પલંગ ખીજાયા, સગલ સુની પડીરે હો-૩
વાહારે હરીરે લક્ષ્મણમજી ધાયા, ખાંધે ધનુસ ધરીરે હો-૪

ગરબી

કાંદાન માલારે મારી ચુંદડીનો ચોર છધયા નંદનારે મારી ચુંદ
ડીનોચોર, ૧ક.

ચું ડી ચોર ને વાલો કદમ ચડી બેઠો, શાહેલીમાં રમતાં એ
દુરયકી દોઠો, છધયા નંદના રે મારી ચુંદડીનો ચોર, વાલા જી
જના રે મારી ચુંદડીનો ચોર.

કાનજી કાળા મોરલી વાળા ન કર ચાળારે, અડધી રાતે મથુર
થી ભર્યા ઉચાળારે, વાલા જીજનારે, છધયા નંદનારે-૨
લાલ લાલ ચુંદડીને તેનો રૂડો રંગ, વેગજો રહે વરણા ગીયા
મારું સમજી યાશે ભંગ વાલા-છધ-૩

લાખ ટકાની ચુંદડી ને તેનો દુકો તાર, પરણ્યો મીઠિજી લાડ
લહાવે તેમાં કોને પાડ. વાલા-છધ-૪

અજગ રૂડી ચુંદડીને છેડે ખાંધી ધાણી, વંદાવનની કુંજગલન
માં મોહન ભરાવે પાણી. વાલા-છધ-૫

લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે ખાંધ્યાં પુલ, વંદાવનની કુંજગલન
માં મોહન કગલે મુલ. વાલા-છધ-૬

લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે ખાંધું માકું, વંદાવનની કુંજગલન

(૭૭)

માં અચરત સરખું હીકું વાલાં-છઠ્ઠ-૮

લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે માંચો કાપો, વદ્રાવનનો કુંજગજન

માં વાલો મારો નાઠો. વાલા-છઠ્ઠ-૯

ચુંદડી નહીં આપો તો તાતની આગળ વાત, ભરવાડામાં બેજો

જમતો, રાતના પીતો છાસ. વાલા-છઠ્ઠ-૧૦

ચુંદડી આપો તો કાન તમને પાંચે લાગુરે, નરસઈઆના રવા

મી સોડે માન માગુરે. વાલા-છઠ્ઠ-આ. નંદનારે મારી ચુંદડીને

ચોર-૧૧

ગરબી

સુણ ચતુર મુજાણ,

પરનારીમું પ્રીત કળુ નવ કીલએ,

મારા વાલાલ,

દખી પ્યારી નાર હરખ નવ કીલએ, ટેક,

તારો છવડો ભમમા પેર ભમે

તને ધરનો ધંધા નવરે ગમે,

તારા ધરની નારી નીત દમે, સુણ ચતુરમું,-૧.

તેતો પરનારીસુ પ્રીમ કરી,

તેતો સરમ આગરુ નવર ધરી,

તેતો કુલની લગ્યા કાંધ ન ધરી સુ-૨.

તને પરેમરસ પ્યાલો પાઇને, તને ખાણું કરશે ખાઇને,

(૭૮)

સું ચતુરસું-૩.

ગરબી

લોચન મનનો રાજ, ઝઘડો લોચન મનનો,
રસાળી જનનો રાજ. ઝગડો લોચન મનનો, -ટક.
પ્રીત પ્રથમ કોણે કરી, નંદ કુંવરની સાથ.
મને કહે લોચન તેં કરી, લોચન કહે તુજ હાથ-ઝગડો લો-૧
નટપર નીરખ્યા નેન તેં, સુખ આવ્યું તુજ ભાગ,
પછે બધાવ્યા તેં મને, લગન લગાડી આગ, -ઝગડો લો-૨
સુણ ચશુ હું પાગળું. તું મારું વાહન,
નોગમ અગમ કેચમ સાંભળ્યું દીઠા વોના ગયું મન,
ઝગડો લો-૩.

ભલો કમવ્યા મે તને, સુંદર વર સંજોગ,
મને તણ તું નીત્ય મળે, હું રહુ કુઃખ વીજોગ,
ઝગડો લો-૪.

વનમાં વાણાજી કને, હું હસું છું નેન,
પણ તુજને વણ મેળવે, હું નવજોગણુ નેન. ઝગડો લો-૫.
ચેન નથી મન કેમ તને, જોડે રચામ સરોર,
કુઃખ મારે જાણે જગત, રાત દીવસ વહે નીર ઝગડો લો-૬.
મન કહે ધકુંડું રદ હુમ મધટ ત્યા હોય,
તે મુજને લાગેરે નેન તેહ ધકીતું રાય, ઝગડો લો-૭.

એહુ આવ્યા બુધી કને તેણે ચુકવ્યા ન્યાય.

મન લોચનનો પ્રાણુ લોચન તું મન કાય-ઝગડે, લો.-૮.

સુખથી સુખ દુખ દુખથી મન લોચન એ રીત,
દયા પ્રીતમ શ્રી કૃષ્ણશું, એહું વડેયાં પ્રીત-ઝગડે લો. ૯.

ગરબી

ઉભો રહેની ગોવળીયા, તારી મેરત્રી મીઠી વાય. ટંક

છેલ છબીલા નંદનારે, તું ગીત મધુનં ગાય. ઉભો-૧

હમો શગળી સહીઅર રીજશું, ત્યારે આપશું ગોરસ
દાણ કહું કાના એટલુરે, માહારો પા વડેમાં તાણ. ઉભો-૨

પાલન મેલેની પાતળારે, લોક સાથે યા લાડ. કહું છઉં
તમનેરે, તમે ખાશો માહારી ગાળ. ઉભો-૩

કામણ દુમણ તાહારી વેણમાં, તાહારો આંખડીમાંછે તંત્ર વસ
કીધી ખિજનારીઆરે, તું કયાં રીજ્યે એ મંત્ર ઉભો-૪

તાહારું સુખ દીઠે સુખ ઉપજે, માહારા નેણાં શીતળ થાય.
નાચી દેખાડો નાયજીરે, માહારા તવેનાં તાપ જાય - ઉભો-૫

પીત્તા પીતાંબર પેહેરીઆરે, મેર મુગટ ધરાયો સીરા, વંદાવન
ની કુંજલનમો, રાસ રમે જુગદીશ. ઉભો-૬

ગોપી સહીં ટોજે મળી, હીડે મોડા મોડ, નરસાઈઆના મળુ
પાતળા, મારા લવના ખપન છોડ. ઉભો-૭

કુન્દા પૂજાખી

મચકારા મદરીઆરા મચકે તારે મોહી રહીછું આવતાં નેજા
વારીને નેહા લગાવે, શપનેમે દીઠો સારી રાત શેજલડોમે શુધ
રહીછું મચકારા. ટેક.

શારા શારા બોજન વારી તમને જમાકું જમવાને આવો માહારા

રાજ. વાટડી જોઈ રહીછું—મચકારા.-૨

બીદરારે બનમાં વારી રારા રમાકું શોલશે ગોપીમા પેસો કાહા

તમ તમ મોહી રહીછું—મચકારા.-૨

બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર તમને વળગીને થઈછું નાલ

તમ તમ મોહી રહીછું—મચકારા મંદીઆ આરામ મચકે તારે

મોહી રહીછું.—૩

ગરબી

કાહુ ડીસીસે દીલ ના દીને દીલ દીને તો સમજ સોચકે -કાહુ

દીલ દીને ફીર જુદાઈ ના કીને-કાહુ અપની નાકહીએ આરકો

ના સુનીએ સુનીએ તો દીલકો દીલ નાં રખીયે, માગુ છવન

લુ લલાઈ કરેલે, થોડે દીનમે પુરાઈ ના લીને. કાહુકોસીસે

સમાપ્ત

શ્રી " રાઈડીંગ રહાર મોન્ટીંગ " મોટાં મંદીર પાસે મુરત.

જાહેર ખખર.

આ ચોપડી તથા ખીજી જાતની સરવે ચોપડીઓ માસ્તર કાલીદાસ બગવાનદાસ ના ધર આગળથી મળશે.

જ્યાંય લેનારને કમીશન આપવામાં આવશે, નાંટપેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં.

સરવે જાતના ચોપડી ધર આગળથી મળશે.

ખત્રીશ પૂતળીની વારતા.

રાશ લીલા તથા ઘોળપદ

જલધર,

સુરત સોખીન ગરખાવળી,

મુડાખોતેરી.

સુદર વીલાશ,

મડાપચીશી

રામાયણ મોઢું.

કચ્છચરીત્ર.

પ્રભાતીઉ.

છટકેલી છીનાલ

સુદર મનહર માયન.

ચતુર આ ગરખા,

દેવતાઇ જાદુગર.

બદીએલ જમાવ પરી,

ગુલાખી ફારસ

વારતાઓ. નાટકો. કથાઓ, પુરાણો. અખ્યાણો નામાવળીઓ વધદક. તથા એ શીવાય શરકારી તથા ખાનગી ચોપડીઓ હમારે ત્યાંથી મળશે. સુરત વાડી ફળીઆમાં.

થોડા દડાડા પછી ગુલુકા ગાયનની ચોપડી જહાર પડશે અગાઉ મહાક પછી તેને ચાર આના. પાછળથી લેનારને છ આના.

